Barcelona,
21 de setembre de 1931

la rambla
(esport i ciutadania)

Catalunya!!!!

Any II. — Número 88 Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. -- Telèfon 14757 , Imprenta: Barbarà 11 i 13 -- Telèfon 19603 Preu: 15 cèntims

ESPORT

Divagació futbolística

Hi ha qui veu amb pessimisme els resultats futbolístics del Campionat tot just començat. Els resultats que en diem sorpresa — i que ja no haurien d'ésser tals—fan creure a molta gent que això del futbol va cap avall d'una manera fantàstica i que aquesta temporada serà pitjor que les anteriors.

Es molt possible. Nosaltres, però, no ho veiem tan clar. Encara és aviat per a fer pronòstics i, altrament, les causes que fan decantar a molts cap al pessimisme són les que precisament ens impedeixen a nosaltres de caure-hi.

No hi ha res tan esperançador per a aconseguir una revifalla futbolística com les victòries que obtenen els equips dits modestos. La victòria damunt el Barcelona aconseguida l'altre diumenge pel Júpiter haurà fet al Poble Nou un gran bé al futbol d'aquella popular barriada. Les victòries que puguin obtenir el Palafrugell, el Martinenc i altres equips de la seva importància, poden reportar a les respectives localitats els mateixos beneficis.

Potser sí que el dinamisme que irradiava aquella gran afició concentrada en un determinat camp i en un determinat club, minvarà. Nosaltres, però, acceptem de bona gana aquest fet, si aquella vitalitat, abans tancada dintre d'un cercle reduït, s'escampa per Catalunya i a cada indret de la nostra terra se'n beneficien una mica.

La desfeta del Barcelona davant el Júpiter, la del Sabadell ahir al seu camp i altres per l'estil, no hem d'acceptar-les com un mal senyal. Ben al contrari, com un símptoma optimista. Nosaltres ens sentiríem menys atrets per aquest campionat si el Barcelona, per exemple, tingués a la bestreta guanyats tots els partits.

Es molt possible que a Catalunya no hi hagi en aquests moments un gran equip, un equip fora de classe. Estem certs, però, que a Catalunya tenim avui un nombre important de bons equips, i això, esportivament, és de més to.

Un gran equip pot ésser una cosa circumstancial. Una sèrie de bons equips revelen l'existència d'un poble preparat per a fer esport i contribueixen a desmuntar els altars aixecats als ídols, que són una mena de filoxera de l'esport sa i pur, de l'esport veritable.

L. AYMAMI I BAUDINA

Llegiu i propagueu La Rambla

UN CAS COM UN CABAS
—Pobre nil meu! El teu pare s'ha tornat boig!
—No, mare, no us alarmeu; està celebrant el cas Rafa.

L'ACTUALITAT ESPORTIVA

Ahir va jugar-se la tercera jornada del Campionat català de futbol

Flix, ja no és campió d'Europa

EL PARTIT BARCELONA--BADALONA.—Nogués, el porter blau-grana, fou ahir el millor home damunt el camp. Tingué, evidentment, la millor actuació d'ençà del seu ingrés club campió

A LES CORTS

TRES I DOS FAN CINC

Un taxi groc. Un altre i un altre i un altre...

Vint taxis grocs i negres, com si fossin d'un mateix equip.

Els vàrem veure anant cap a Les Corts. Direu, potser, que això no té res a veure amb el partit de futbol. Qui sap si teniu raó. Però és igual. Els vàrem veure i ens hi fixàrem fixar molt abans de fixar-nos en les coloraines de les samarretes dels jugadors i molt més abans de fixar-nos en aquella parella de la fila vuit.

Ella tenia tot l'aspecte d'una dona històrica. Potser, a més d'històrica, és històrica, però no ens endinsem. Ell, un mec clavat. Anava negre com un cápellà i dúia corbata de color de soci. Es feia la illusió que la noia fruïa veient el partit i amb el que ella fruïa era amb les tercerilles que un determinat jugador feia amb la bala als peus.

Parlàvem, però, dels taxis.

Un taxi groc i negre i un autòmnibus vermell, fan la bandera de Bèlgica. Ves per on.

Direu que això és una niciesa. D'acord. També és una niciesa ressenyar tots els partits de futbol que es juguen cada diumenge i si no ho fèssim us considerarieu estafats.

El partit no va començar fins que nosaltres vàrem arribar. Tenim testimonis. Es molt possible que nosaltres arribéssim en el moment precis que començava el partit, però no hi fa res.

No diem cap mentida. Això és veritat com que, a més de l'home de Terassa i el senyor de Sabadell, ara hi ha el soci del Badalona i el senyor soci del Barcelona.

Això no és pas una invenció nostra. Això ho deien—clar i català—uns rètols que penjaven—com espases de Damocles—damunt les portes d'entrada al camp.

Abans del partit inundava el camp de Les Corts un optimsme que feia fàstic. El soci del Barcelona sempre és optimista, i encara ho és més si un diumenge abans ha perdut amb el Júpiter. Per tots els recons de l'estadi, sota les cadires, a la llotja nupcial on hi havia Quincoces amb la seva muller nova de trinca, l'optimisme més descarat us feia pam i pipa.

Tothom estava convençut de la victòria blau-grana.

I com que això es veia venir i un partit amb aquesta perspectiva no té cap interès, els organitzadors tingueren cura de recordar-nos cada dia durant tota la setmana, que diumenge t'havia de jugar aquest partit al camp de Les Corts. I els que tenim la desgràcia de tenir altaveu a casa, menjàvem Barcelona-Badalona per dinar, en menjàvem per sopar, i no en menjàvem per dormir perquè dormint no mengem. Invariablement, l'anunci acabava amb aquesta bomba final:

—Es un partit de campionat:

Volent dir:

—I doncs, què us havieu cregut?

Cap dia, però, no ens van dir una cosa que molts ciutadans haurien agraït. L'hora que començaria el partit.

En efecte, fou un partit de campionat. No ens van enganyar. I podem assegurar, amb la mà al pit, que fou tan interessant com la final que van jugar no fa gaire els equips dels carrers de Tamarit i de Sepúlveda.

Els pobres nens de l'Asil de Sant Joan de Déu picaven de mans amb un entusiasme que entendria.

A nosaltres se'ns feia la boca aigua. Però no podiem fer-hi més.

Aquell partit no ens "alegraba las pajarillas".

Ben aviat el Barcelona va fer un gol. Entre nosaltres ja es pot dir que el va fer En Forgues, però se'l va apuntar el Barcelona. Va seguir la cosa ensopidota i trista.

De quan en quan teníem un ensurt. Semblava que anàvem a emocionar-nos, però la cosa no passava d'una falsa alarma. El primer gol, aconseguit pel Barcelona, no havia entusiasmat d'una manera massa extraordinària, i aquell optimisme d'abans del partit començava a fer aigües. La gent deia mal del canari, compadia En Samitier, esguardava amb resignació En Roig, i només de quan en quan s'engrescava amb En Mas o amb En Nogués, que ja bloca i salta i es llança com un porter de debò.

Durant la primera part del partit encara es va marcar un altre gol.

Perquè no fos dit que la davantera del Barcelona no rutlla, el va marcar En Roig. Fou l'única cosa bona que va fer en tota la tarda D'altres no van fer tant.

Més tard, un altre gol.

Era tan distret el partit, tan emocionant i tan competit, que un pare i un fill del nostre davant parlaven dels rabassaires; dos companys de premsa parlaven de Blanca Negri, i darrera nostre un senyor botarut, amb ulleres i pipa, parlava de l'Estatut.

L'àrbitre assenyalà la fi de la primera part. Els jugadors van retirar-se a descansar, però la veritat és que van anar a fer-se la clenxa.

Van tornar a sortir. Es va reprendre el joc i les interessants converses al nostre entorn.

Va passar una oreneta arran de l'herba.

Un noi vermell, un altre i un altre. Total tres nois vermells amb tres cistelles.

De menta, de llimó, de taronja!

Seixanta centimets per passar l'estona.

Això s'anima. Té!, ara que ens entreteniem.

Un gol i un altre gol. Samitier ha fet una escapada. Arocha s'ha desvetllat. No del tot, però ha fet dos gols, i la gent s'ho creu. Tres i dos fan cinc. I no arribem a sis, perquè En Casanoves—dissimulin, voliem dir el pal—sap evitar-ho.

Durant uns moments la cosa s'anima. Fins i tot i gent es fixa en el partit i s'engresca i crida...

I la cosa acaba en mig d'un entusiasme perfectament descriptible. Sense desgràcies personals.

Encara que no es jugui gaire bé, quan es guana per cinc gols a cap sempre se surt satisfet. I la gent que el diumenge anterior deia que el Barcelona no tenia davanters, ahir deia que sí. Sense tenir en compte que si fa o no fa...

Per ara (afirmem nosaltres) només ens hem divertit un dia aquesta temporada. El dia que van debutar els negres.

Potser per això a la porta del camp aquella nena cantava:

"Madre, cómprame un negro..."

* * *

Arbitrà el senyor Comorera, i els partits van arrenglerar-se—els equips sempre s'arrengleren—així.

Barcelona: Nogués, Zabalo, Mas, Castillo, Roig, Samitier, Piera, Bestit, Arocha, Goiburu i Sagi.

Badalona: Casanoves, Borràs, Forgues, Kaiser, Font, Cristià, Segura, Castro, Garriga, Redó i Masferrer.

Nogués va treure faves d'olla. En canvi, En Casanoves... — A.

Castro, un dels bons elements del Badalona

COM S'HO DEUEN FER?

Hem llegit que el Madrid ha guanyat trenta mil pessetes netes en la darrera excursió efectuada per Europa. I hem quedat astorats....

¿Es possible guanyar diners fent una excursió d'aquesta mena? Nosaltres sempre havíem cregut que se n'hi perdien. Ens ho havia fet creure el Barcelona quan va anar a Amèrica, i l'Europa (a. C. s.) quan va anar a Suècia, Dinamarca i altres països nòrdics.

Es veu que no és tal com ens pensàvem.

Com s'ho deuen fer? ...

L'ESPANYOL APRETA...

Ahir l'Espanyol va fer set gols. L'altre diumenge, en va fer vuit. Set i vuit, quinze. Són molts gols, evidentment. Tants, que algun significat espanyolista ja està alarmat. . . . .

—I si en guardéssim algun? — ha dit pensant que poden fer-los falta.

..Al Barcelona, en canvi, aquesta pluja de gols ha fet un cert efecte, i ja hi ha qui tem que el dia del partit entre els rivals històrics pugui guanyar l'Espanyol.

—I el pitjor del cas — diuen — és que ara ens guanyarien amb República...

EN GOIBURU NO SAP MESURAR EL TEMPS

Ahir, durant el partit Barcelona - Badalona, un espectador va xiular, i Goiburu, creient que l'àrbitre havia assenyalat la mitja part, va prendre la bala amb les mans i va incórrer, naturalment, en falta. ...

Això no té res de particular. Però quan va passar aquest fet, només feia un quart que havia començat el partit, i això ja és més particular. ..

Perquè demostra una d'aquestes dues coses: que En Goiburu no té noció del temps, o que el partit se li feia tan llarg com als espectadors.

..EN CASTILLO I L'ESPANYOL

En Castillo, que com ja és sabut, no signà la seva fitxa i el seu contracte amb el Barcelona fins al divendres passat, estava en tractes amb diferents clubs de la Península, un dels quals era l'Espanyol. . . . . .

Segons sembla, les negociacions entre jugador i club estaven tan avançades, que Castillo hauria debutat ahir amb l'Espanyol... de no haver signat el divendres pel Barcelona...

Tot amb tot, les relacions entre el mig blau-grana i els directius de l'Espanyol són cordialíssimes, i en Castillo no s'amaga de dir a tothom qui el vol escoltar, que els de l'Espanyol s'han portat d'allò més bé amb ell. ..

Esperem que l'any vinent, per aquesta mateixa època, tindrem ocasió de tornar a parlar d'aquestes relacions tan cordials.

SEMPRE S'APREN QUELCOM

El partit d'ahir al matí al camp de Can Ràbia fou presenciat per alguns jugadors barcelonistes, entre els quals recordem Mas, Arocha i Bestit.

Com sia que la davantera "espanyolista" va carburar de valent i amb un tres i no-res es plantaven a gol i "obsequiaven" Uriach amb cada xut que feia trontollar fins el xalet, Mas només feia que mirar Arocha i Bestit i dir-los, tot baix:

—El dia que vosaltres ho feu així, no en perdrem cap, de prima de trenta duros!

Fos per les paraules de Mas, fos perquè van aprendre quelcom, el cas és que la davantera barcelonista en el partit de la tarda va rutllar més que de costum.

EL QUE FA EL CANVI DE CATEGORIA

Al Martinenc tenen un defensa dreta que es diu Serrano i "llueix" una calba que ni la de Cabot. Quan l'equip jugava a la segona preferent, Serrano no s'amagava mai la calba. Pel que es veu, no li feia res que la hi vegessin. La gent ja el coneixia, i no venia d'aquí.

Però ahir al matí, al camp de l'Espanyol, Serrano cobria la seva calba amb un mocador amb nusos a les puntes, que ens va recordar el de Josep Maria Belauste. Nosaltres no sabem si per manca de costum de jugar amb el cap cobert o amb tacs a les sabates, el cas és que Serrano jugà menys bé que de costum, i el Martinenc fou batut per set gols a un...

MALES COMPARANCES

Comentaven al Tostadero, dos vells socis; l'un de l'Espanyol, i l'altre, del Catalunya, sobre la vàlua dels jugadors petits.

El del Catalunya deia a grans veus i entusiasmat:

—Nosaltres tenim un Lluch, que él petit com una formiga i val per un lleó!

I l'altre, tot calmós, va respondre:

—Doncs nosaltres tenim un Graells que el guardem al reserva, que el dia que el traiem a llum, valdrà per un elefant...

Es veia que l'un i l'altre comparaven els petits extrems, com si fossin joguines d'un parc zoològic.

Llegiu a la pàgina 6, un interessant reportatge de Josep M. Massip sobre L'estela de l'"Evalú"

"La rambla" es preocupa de la recerca de l'Evalú

D'acord amb el que dèiem la setmana passada, el nostre amic i company Sunyol i Garriga ha fet gestions a Madrid per tal que, oficialment, s'emprengui la recerca de l'"Evalú" i els seus tripulants.

Acompanyat del ministre d'Economia, senyor Nicolau d'Olwer, celebrà una entrevista amb el senyor Casares Quiroga, ministre de Marina.

L'amic Sunyol va fer una llarga relació de la gesta de l'"Evalú" i dels fonamentats temors sobre la seva situació actual. El senyor Casares es va interessar extraordinàriament per aquest afer i va oferir l'ajut oficial de la Marina espanyola per tal de dur endavant les gestions en el sentit desitjat. Va parlar també el nostre amic de la conveniència d'interessar al ministeri d'Estat per tal que cooperi a la major eficàcia de la recerca.

Demà En Sunyol tornarà a veure el ministre de la Marina per facilitar-li unes dades complementàries i poder així iniciar tot seguit les gestions.

No cal dir que LA RAMBLA i tot Catalunya desitja un ple èxit als treballs que van a realitzar-se i espera que puguin ésser retrobats el nostre compatrici Enric Blanco i la seva filleta Evalina.

Carles Flix, batut per Popescu, ja no és campió d'Europa del pes gall. -- Pete Nebo, el seu combat de Madrid amb Eugeni Moreno, la suspensió que pesa damunt d'ell, i unes declaracions que ha fet el seu manager. -- Tres vetllades en una setmana: Un altre triomf de Josep Micó, el comiat dels campions amateurs de Catalunya i una victòria de Cuesta damunt Isidre Pérez. -- Angel Tejeiro reapareix demà-passat al "Nuevo Mundo"

Carles Flix ha estat batut i ha perdut el títol de campió d'Europa del pes gall. El seu vencedor, el romanès Popescu, fins fa poc campió d'Europa del pes mosca, ha quedat, doncs, en possessió del títol que detentava Flix. Confessem que aquest resultat ens ha dolgut molt, però no ens ha sorprès, com no ha sorprès gaire a ningú. Les actuacions de Carles Flix a l'estranger no eren pas per fer esperar amb optimisme el combat de dissabte a Eucarest. L'ex-campió d'Europa del pes gall, la classe del qual ningú no nega, peca de massa fred i de poc decidit. I per això, sempre que es trobi, com aquesta vegada, que li falti l'escalf dels seus admiradors, tindrà feina per aconseguir una decisió damunt un adversari de categoria. Aquesta opinió nostra és compartida per molta gent, i no som nosaltres sols els que l'hem exposada abans dels combats que ha fet Flix fora de la Península.

Quan escrivim aquestes ratlles, no concixem cap detall de la marxa del combat. La distància que separa la nostra ciutat de la de Bucarest, teatre del combat que ens ocupa, fa que la transmissió de detalls sigui dificultosa. La referència que tenim diu únicament que Flix ha estat batut per punts, que el nostre campió demostrà no haver-se refet del cansament del viatge, i que els jutges no foren prou imparcials en donar el fall, ja que el treball de Flix es mereixia que haguessin declarat nul el combat.

"—Entonces, ¿cómo se explica el resultado?

—Ya se lo dije. Esta actuación no ha sido deportiva sino una venganza del engaño.

—¿Y que han dicho los espectadores i la prensa?

—Los espectadores se sintieron de-

Micó

cepcionados. La prensa madrileña no se explica por qué ha sido tan fría y decepcionante la actuación de Pete Nebo. Ahora, després de lo que digo, ya lo saben."

Volem creure que aquestes manifestacions del senyor Miranda, manager de Pete Nebo, no obeeixen a altra cosa que a un desig de justificar el mal paper que féu el seu poulain davant Eugeni Moreno. I diem que volem creure això, perquè sinó el comentari Cuesta. El triomf correspongué a aquest, que aconseguí que Pérez abandonés a la vuitena represa. Després d'aquesta victòria, Cuesta queda en una situació immillorable per intentar ésser acarat a les primeres figures de la categoria.

* * *

Per demà-passat s'anuncia al Nuevo Mundo la reaparició d'Angel Tejeiro, un púgil català prou conegut dels nostres aficionats, que torna d'Amèrica després d'haver-hi fet una campanya ben notable. El seu adversari serà l'australià Ron Lewis, que ve precedit d'excellents referències.

Com a combats de mig-fons se n'anuncien dos. Un que podria ésser a base del mig-fort Sanguitua, i l'altre que oposarà el cubà Kid Tunero al sabadellenc Clua. Com recordaran els nostres lectors, Kid Tunero és el púgil que impressionà tant el dia del seu debut davant el basc Montes, al qual posà fora de combat al cap d'un minut de lluita.

No és exposat, doncs, augurar un altre ple al popular local del Parallel.

QUENSBERRY

Ara davant el Campionat del món

Sant Sebastià, 21. — El boxador guipuscoà-aragonès Ignasi Ara ha rebut una proposició de l'empresa del Madison Square de Nova York, i li ofereixen un combat contra Young Terry en semi-final per al campionat del món dels pesos mitjans. Young Terry, el seu contrari, ha derrotat fa pocs dies el considerat com aspirant al títol Ben Seby. El combat d'Ara se celebraria el vuit de novembre. — Noti Sport.

—T'han vist com entraves en un hotel amb una dona.
—Es veritat; però fes-te càrrec que no podíem pas estar-nos al mig del carrer.

(De "Gringoire".)

La reunió d'ahir a l'Estadi

Amb menys gent que altres vegades, va tenir lloc ahir a la tarda a l'Estadi una reunió d'atletisme, en la qual van prendre part un bon nombre d'atletes.

De l'organització se n'encarregà el Comitè Provincial de Barcelona de la Federació, amb encert.

Els resultats obtinguts són els següents:

100 metres

1. Arévalo, independent, 11 segons i 2 cinquens.
2. Armando, F. C. Barcelona.
3. Ponç, Comarca de Bages.

400 metres

1. Oliver, Badalona Club, 54 segons i 1 cinquè.
2. Fraga, C. E. Terrassa.
3. Gonzàlez, Rugby Club Universitary.

1.500 metres

1. Montfort, F. C. Badalona, 4 m. 25 s.
2. Garcia, F. C. Barcelona.
3. Font, independent.

3.000 metres

1. Clemente, independent, 9 m. 46 s. i 1-5.
2. Cot, Laietània de Mataró.
3. Bonet, independent.

Salts d'alçària

1. Cardus, C. E. Terrassa, 1'65 metres.
2. [illegible]rual, Laietània de Mataró, 1'60 metres.
3. [illegible]eciana, Aire Lliure, 1'55 metres.

Llançament del disc

1. [illegible]re, C. N. Sabadell, 32'89 m.
2. Garcia Tunyon, Universitary, 32'11 m.
3. Cugare, ídem, 30'11 m.

Llançament de la javelina

1. Naukoff, F. C. Barcelona, 42'40 m.
Borbardo, Laietània, 41'18 m.
3. Roca, Barcelona, 40'03 m.

Salts amb perxa

1. Concegal, F. C. Badalona, 3'40 metres.
2. Gonzàlez, C. E. Terrassa, 3 m.
3. Cardús, ídem, 2'80 m.

Lluita a la corda

Els equips de l'Ateneu Enciclopèdic Popular i Club Gimnàstic de Badalona feren match nul.

Rellevaments olímpics

1. Equip mixt, integrat per Vinyes, Roca, Arévalo i Armando, en 3 minuts i 34 segons.
2. Equip mixt, integrat per Puy, Sans, Oliver i Vives.
3. Centre Excursionista de Terrassa.

UNA CONFERENCIA DEL NOSTRE COMPANY CALVET AL SARRIA ESPORTIU

Amb motiu d'inaugurar el seu estatge social, el Sarrià Esportiu ha organitzat diversos actes, alguns d'ells de molta importància.

Entre aquests actes sobresurt una conferència esportiva, naturalment, que donarà el nostre company Rossend Calvet, sobre el tema: "L'Esport, font de salut i de cultura."

Aquesta conferència se celebrarà el dia 29 del mes que som, a dos quarts d'onze de la nit.

A REUS

Atletisme: Primera Jornada dels Campionats Provincials

A l'Estadi del Reus Deportiu ha tingut lloc la primera jornada dels Campionats provincials. La lluita ha estat competidíssima en totes les proves, si bé els temps no han resultat bons per les pèssimes condicions que es trobava la pista. Tant la part tècnica com l'organització ha estat deficient, la qual cosa ens estranya, per tal com hi han cooperats elements tan competents com són els del Comitè Provincial.

Els resultats tècnics han estat els següents:

100 metres llisos. Primera eliminatòria.

1.—Vidal, R. A. C., 12" 1-5.
2.—Garrido (G.).
3.—Fort R. D.
4.—Bosch Valls.
5.—Vidal P.

Segona eliminatòria

1.—Arriols, R. A. C., 12" 1-5.
2.—Bartolí, Ploms.
3.—Montserrat, Valls
4.—Sabater.

Tercera eliminatòria

1.—Gispert, R. A. C., 13" 1-5.
2.—Duran, R. D.
3.—Soler, Valls.

En aquesta eliminatòria l'atleta M. Vidal, d'Els Ploms, es lesiona seriosament.

Salt d'alçària

1.—Huguet (G.), 1'615 m.
2.—Ros (G.), 1'56 m.
3.—Bargalló, R. A. C.

800 metres llisos

1.—Montaner, R. D., 2 minuts 13" 1-5.
2.—Mas, Ploms.
3.—Besora, R. A. C.

100 metres, final

1.—Arriols, R. C. A., 12".
2.—Vidal, R. A. C.
3—Bartolí, Ploms.

MAISON DOREE
Café-Brasserie
Restaurant
★
CARTA D'ESTIU
★
Cobert especial
a 7 pessetes
De 1 a 3 i de 9 a 1

110 metres tanques (contra-cronòmetre)

1.—Serrat, R. A. C., 20" 2-5.
2.—Ex-equo, Savé, Ploms.

PUNTUACIO DESPRES DE LA JORNADA

Reus Atlètic Club, 13 punts.
Club Gimnàstic, 11 1/2.
Reus Deportiu, 9.
Ploms, 5 1/2.
Ben Forjats.
Tarragona F. C.

PIBERNAT
BASCULES
CAIXES PER A CABALS
PARLAMENT 9-11

TEATRES

TEATRE NOVETATS
DEBUT de la Companyia del gran divo
EMILI VENDRELL
A les deu:
EL TERRIBLE PEREZ
LA DOLOROSA
per EMILI VENDRELL
i LOS CLAVELES
Butaques des de 2'50 Ptes.
Demà, tarda, popular. EL TERRIBLE PEREZ, LOS DE ARAGON i BOHEMIOS. Nit: LOS CHORROS DEL ORO i DOÑA FRANCISQUITA, per E. Vendrell. Es despatxa a comptaduría.

CINEMES

ROSSELLO CINEMA
Avui, nit, a les 10
BUSCALE LAS COSQUILLAS (muda) - DIBUIXOS SONORS
INMORTALIDAD
(sonora)
(Dintre de poc grans estrenes)

CINEMA PARIS
Avui, nit, a les 9'45
La pellicula sonora de gran exit
SOMBRAS DE GLORIA
per Josep Dorr
Interessant i seleccionat complement de programa

Fantasio
Avui, nit, a les 10
Actualitats - Atracció sonora
Dibuixos sonors
Exit de la producció Fox
CASI CABALLEROS
per Victor Mc. Laglen i Lew Cody

QUO VADIS SANCHEZ?

SEGON VOLUM EDICIONS "RAMBLA"

ES LA NOVEL.LA QUE HAN DE LLEGIR TOTS ELS ESPORTIUS
ES LA NOVEL.LA D'UN HUMORISTA

CAPITOL VIII

Ara, si és servit, a veure si dibuixa una escala de caragol.

No sabem fins a quin punt s'ajusten a la veritat aquestes referències, i per tant preferim no estendre'ns en comentaris fins que coneguem detalladament la marxa del combat. Si a l'hora de tancar l'edició del present número de LA RAMBLA, ens ha estat possible obtenir una referència millor, els nostres lectors la trobaran en un altre lloc d'aquestes pàgines.

* * *

Pete Nebo, tal com ja vam comentar la setmana passada, va boxar a

Flix

Madrid contra Eugeni Moreno i va ésser declarat batut per punts. Les primeres informacions que van arribar d'aquest combat deien que el fall donat era una grossa injustícia que els jutges havien fet al lleuger americà. Després, però, s'han sabut més coses, i el diaris han pogut parlar gairebé cada dia d'una cosa o altra relacionada amb aquest combat o amb els seus protagonistes. Primer va ésser una lletra del boxador madrileny, protestant de la informació en la qual basàrem el nostre comentari al combat. Després unes declaracions del manager de Pete Nebo. I per últim la notícia de què pesa damunt el seminola una suspensió per temps indefinit.

Interessant és la lletra d'Eugeni Moreno, i també la notícia que ens ha assabentat de la suspensió que pesa damunt l'americà ja que això ens privarà de veure el combat Pete Nebo-Gironès, l'organització del qual sembla que estava molt avançada. Però el que més es mereix un comentari són les declaracions que el manager de Pete Nebo ha fet a un collega local. D'elles són el troç que copiem a continuació, que fa referència al combat amb Moreno:

que hauríem de fer-hi seria ben bé un altre. L'autor d'aquestes manifestacions faria molt bé de rectificar i donar al públic madrileny una explicació. Si l'empresari els va enganyar, negant-se a boxar estava acabat l'afer. Però calia tenir present que el públic no hi tenia cap culpa.

De moment, res més.

***

Aquesta setmana que hem passat, hi ha hagut tres vetllades a casa nostra, en el curt espai de quatre dies. Això ha fet impossible l'èxit econòmic de dues d'elles. Indubtablement hi ha afició a la boxa, però per ara encara no dóna per a tant. Cal que tots els que organitzin ho tinguin present, si no volen veure malograts els seus esforços.

La vetllada de dimecres al Nuevo Mundo, a base del combat Micó-Just Vidal, va ésser un èxit econòmic i esportiu. El local del Parallel es va omplir, i es va omplir perquè Micó té el cor guanyat a l'afició barcelonina. Dimecres va fer una altra de les seves magnífiques exhibicions. El seu adversari, Just Vidal, és un xicot de molts coneixements i molt dur, però que dista molt de tenir la classe de Micó. Aquest coronà la seva exhibició amb un triomf per abandonament. El manager de Vidal llançà l'esponge en la vuitena represa.

Els altres tres combats d'importància, veieren el triomf de dues altres esperances de la nostra boxa: Llibre i Bensan. El primer superà per punts a Sanyer i Bensan féu abandonar el madrileny Latorre, home de punch reconegut, i de provada resistència, però que no pogué amb el càstig del seu adversari. Quant a Llach obtingué match nul davant Pablito Ruiz.

La vetllada de divendres, també al Nuevo Mundo, servi perquè els campions amateurs de Catalunya que boxaran a Bilbao els dies del 29 del corrent al 3 d'octubre, es poguessin acomiadar del públic català. Com hem dit, la vetllada no va tenir èxit econòmicament parlant, però tampoc no en va tenir en l'aspecte esportiu, ja que alguns dels nostres amateurs causaren una impressió tan desagradable, que és de creure que els resultats que obtindrà l'equip en conjunt en els campionats d'Espanya no podran sofrir comparació amb els que obtingueren els nostres representants amateus en anys anteriors en el mateix torneig.

La tercera vetllada de la setmana passada va tenir lloc abans d'ahir a l'Iris. El combat principal anava a càrrec d'Isidre Pérez i l'ex-amateur

MOTORISME

Sabiem que En Torrelles ("Don Dalmacio") era gran amant dels esports — de gairebé tots els esports —; però no n'hi coneixiem un de nou: el de la cacera del gos amb automòbil, puix que ens han dit que ahir a Arenys de Mar s'entretenia en aquest nou i entretingut divertiment.

* * *

Les lliçons que En Solanelles va aprendre li han estat molt profitoses. Per fi sembla que el monopoli de petrolis li ha concedit permís per a vendre benzina. Per si no recordeu de què va, us direm que a Madrid no li volien concedir aquest permís fins que sabés parlar i escriure correctament el castellà.

* * *

Es probable que d'aquí a poc temps tinguem un altre pilot aviador. Ho diem per l'afició que d'un temps ençà té En Màrquez per les coses de l'aire. El més intrigat en aquest afer és En Vizcaya, puix que té por que li passi davant.

* * *

— Ja hi tornem a ésser! Ja podran lluir altre cop les seves "fesomies" i... els vestits "dernier cri" els nostres mai prou ponderats agents venedors d'automòbils. Sí, senyors; el dia 25 d'octubre vinent se celebrarà, "si el tiempo no lo impide" i amb permís dels propietaris dels vehicles concursants, un altre concurs d'elegància de l'automòbil. Suposem que enguany — per la gran quantitat de cotxes nous disponibles — es veurà encara més concorregut que l'any passat.

* * *

Tenim notícies que En Roig i En Moreno no pensen, per ara, tornar a Terrassa. ¡Es veu que l'èxit els va acompanyar!

* * *

En Ruiz, de la casa Bohigas-Cobo, com que no en té prou de caçar compradors durant la setmana, es dedica, els diumenges, a la cacera de les perdius. Segons confessió de l'esmentat venedor, li és molt més fàcil d'omplir el sarró els diumenges que no de trobar un "làzaro" que es "deixi caure dintre un Ford".

El Campionat d'Europa de la Muntanya

Ha estat suspesa la prova de Semmering

La carrera en costa de Semmering, que s'havia de disputar el dia 13 de setembre i que era la prova austríaca puntuant per al Campionat d'Europa de la Muntanya, fou suspesa, i quedà, per tant, sense variació la classificació establerta d'acord amb els resultats aconseguits en la costa de Mont Ventoux.

Ahir es va córrer la carrera en costa de Budapest, que és la penúltima que puntua per al Campionat, i aquest quedarà liquidat el dia 27, data assenyalada per a la costa de Féleac (Romania), que és l'última del Campionat, el qual no pot escapar a la marca nacional Pescara, que porta una brillantíssima classificació amb els cotxes portats pels seus pilots Juan Zanelli i Esteve Tort.

Les grans proves motoristes

Els inscrits per al Premi motociclista de Monza

La inscripció per a la prova motorista que va tenir lloc ahir a Monza, quedà closa amb els següents participants:

CATEGORIA 175 CMC.:

1. Benelli, Benelli.
2. Baschieri, Benelli.
3. Serafini, Benelli.
4. Borghese, Benelli.
5. Fumagalli, Miller.
6. Vailati, Miller.
7. Alberti, M. M.
8. Tigli, M. M.
9. X. X., Casoli.
10. Manetti, C. F.
11. Cavaciuti, C. F.
12. Gianoglio, Gianoglio.
13. Pagani, Miller.
14. Palazeri, D. K. W.
15. Bay, Benelli.

CATEGORIA 250 CMC.:

1. Brusi, Guzzi.
2. Panella, Guzzi.
3. Prini, Guzzi.
4. Moretti A., Guzzi.
5. X. X., Guzzi.
6. Cordey, Condor.
7. Torrigelli, Puch.
8. Fieschi, Miller.

CATEGORIA 350 cmc.:

1. Landi, Rudge.
2. Tenni, Velocette.
3. Pigorini, Velocette.
4. Moretti A., Velocette.
5. Rossetti, Velocette.
6. Montesi, Velocette.
7. Fumagalli, Velorette.
8. Valente, Velocette.
9. X. X., A. J. S.
10. Subini, A. J. S.
11. Vailati, Sunbeam.
12. Ghersi M., Rudge.
13. Lama, Rudge.
14. Gerato, Rudge.
15. Bruni, Rudge.
16. Chiesa, Rudge.
17. Turuffi, Norton.

CATEGORIA 500 CMC.:

1. Bandini, Guzzi.
2. Kirsch, Universal.
3. Franconi, Excelsior.
4. [illegible], Rudge.
5. Marama Toyo, Rudge.
6. Walter B., Rudge.
7. X. X., N. S. U.
8. Fagnani, N. S. U.
9. Colombo, Sunbeam.
10. Crugnola, Sunbeam.
11. Aldrighetti, Sunbeam.
12. Paze, Durandal.
13. Wersouth, X.
14. Taruffi, Norton.
15. Machine, Norton.
16. Fieschi, Miller.
17. Narice, Norton.

Petit Michelin
JOSEP M. GALOBART
Reparació i venda de neumàtic i cambres
Accessoris per a automòbils
Aragó, 247 - Telf. 73452

CAMIONS
AUTOMNIBUS
CAMIONS GENERAL MOTORS GMC
Concessionari per a les provincies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31506
BARCELONA

HARLEY-DAVIDSON
La motocicleta que dura més i que resulta més barata
AGENT PER A CATALUNYA
ERNEST BRETO
Rambla de Catalunya, 106
Vendes al comptat i A TERMINI
Stock de peces de recanvi

BUJIAS CHAMPION
SE DESLIZA COMO UN RAYO SOBRE LAS AGUAS GRACIAS A SU BUJIA SIEMPRE EFICAZ Y SEGURA
CONCESIONARIO: Fco FLORES.- ESPINARDO (MURCIA)

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats d'ahir

CATALUNYA
PRIMERA CATEGORIA

Resultats:

Sabadell - Júpiter	2-3
Palafrugell - Catalunya	1-0
Espanyol - Martinenc	7-1
Barcelona - Badalona	5-0

Classificació:

Espanyol	3	2	0	1	17	6	4
Barcelona	3	2	0	1	10	4	4
Sabadell	3	2	0	1	8	6	4
Júpiter	3	2	0	1	6	6	4
Palafrugell	3	2	0	1	5	9	4
Martinenc	3	1	0	2	5	10	2
Badalona	3	1	0	2	3	9	2
Catalunya	3	0	0	3	3	7	0

SEGONA CATEGORIA
PREFERENT

GRUP A

Resultats:

Reus - Santboià	1-2
Sant Andreu - Sans	2-1
G. Tarragona - Vilafranca	2-2
G. O. Vilanova - Güell	0-0

Classificació

Santboià	1	1	0	0	2	1	2
Sant Andreu	1	1	0	0	2	1	2
G. Tarragona	1	0	1	0	2	2	1
Vilafranca	1	0	1	0	2	2	1
A. O. Vilanova	1	0	1	0	0	0	1
Güell	1	0	1	0	0	0	1
Reus	1	0	0	1	1	2	0
Sans	1	0	0	1	1	2	0

GRUP B

Resultats:

Iluro - Manresa	6-0
Horta - Atlètic Sabadel	2-1
Ripollet - Girona	5-1
Granollers - Terrassa	0-0

Classificació

Iluro	1	1	0	0	6	0	2
Ripollet	1	1	0	0	5	1	2
Horta	1	1	0	0	2	1	2
Granollers	1	0	1	0	0	0	1
Terrassa	1	0	1	0	0	0	1
A. Sabadell	1	0	0	1	1	2	0
Girona	1	0	0	1	1	5	0
Manresa	1	0	0	1	0	6	0

A CAN RABIA

L'Espanyol s'imposà al Martinenc amb facilitat i el va batre per set gols a un

No es va omplir, ni de bon tros, el camp de l'Espanyol. Ni el fet de jugar-se el partit Espanyol-Martinenc al matí, per a no coincidir amb el Barcelona-Badalona de Les Corts, va portar un gros contingent de públic. Hi havia mitja entrada, escassament.

I és que aquest partit no havia cridat l'atenci dels aficionats. A despit de la sorprenent victòria que el Martinenc aconseguí diumenge passat a Badalona damunt el titular, ningú no esperava que els xicots de Sant Martí fossin un enemic difícil per a l'Espanyol en el terreny de Can Ràbia. Si el Martinenc hagués repetit la gesta del diumenge anterior s'hauria situat en pla de "vedette" del campionat català.

Per altra banda, el copiós vuit a un amb què l'Espanyol guanyà el seu partit amb el Palafrugell, acabava de decantar la balança dels pronòstics per la seva banda.

I succeí el que era previst. El Martinenc, que començà amb molta empenta, a mida que anaven passant els minuts afluixava més i més el tren. I és que entre la classe dels seus jugadors i la dels de l'Espanyol hi ha una bona diferència, que donà per resultat que els espanyolistes, amb la meitat de le'sforç que feien els seus adversaris, aconseguien un rendiment molt superior. Esdevingué que els xicots de Sant Martí foren víctimes de la mateixa fogositat que ells havien donat al joc des del primer moment, i a la mitja part ja es veien impotents per a fer front a la davantera de l'Espanyol, ben ajudada per la seva línia mitjana. A partir d'aquí i fins que s'acabà el primer temps, el domini de l'Espanyol fou complet. Els davanters el sabere naprofitar per aconseguir un avantatge suficient per a poder-se prendre la segona part amb més tranquillitat.

En conseqüència, els jugadors de l'Espanyol començaren la segona part amb menys entusiasme que la primera, i fins poca estona abans d'acabar-se el partit, va dominar el Martinenc, en alguns moments amb marcada intensitat. Però així que els davanters de l'Espanyol es van tornar a animar, el joc reprengué el caire de la primera part, i els davanters de l'Espanyol acabaren d'arrodonir el resultat.

Dels vencedors, la línia més regular fou la mitjana. No fou la que brillà més, ja que els davanters a la primera part van jugar esplèndidament, però, en canvi, va aguantar tots noranta minuts el mateix to. Dels seus tres elements, Loyola fou el que es va veure més. El seu joc va ésser tan pràctic com sempre, si bé — també com sempre — li faltà aquella elegància que sap donar Soler a les seves jugades. Defenses i porter van complir, i de la davantera destacà la labor de Prat, bon estilista i excellent xutador. La primera part, com hem dit, fou molt bén portada per tots cinc. Soler jugà per ell i pels altres en el seu nou lloc d'interior esquerre. Edelmiro féu una altra demostració del jugadoràs que seria si no fos tan fred. A la segona part aquella línia no va rendir ni de bon tros com a la primera. Val a dir que la victòria la tenien assegurada i que no els calia esforçar-se pas molt per conservar-la.

Del Martinenc poques lloances en podrem fer. Semblava impossible que aquell equip fos el mateix que el diumenge anterior havia batut el Badalona al camp de Montgat. L'Uriach fa ver el que va poder, però els defenses el deixaven molt desemparat. Els mitjos ales no podien contenir els extrems adversaris, i la davantera jugava sense gens de cohesió. Unicament Cases es mostrà una mica perillós. El mig-centre Sibeques, quan el domini del Martinenc a la segona part, aconseguí despuntar.

Uriach es retirà a poc de començat el segon temps. El seu substitut va tenir alguna intervenció encertada, però el seu estil va agradar molt poc.

L'arbitratge del senyor Llovera no passà d regular. A les seves ordres, els equips s'arrengleraren de la manera següent:

Espanyol: Aznar, Saprissa, Moliner, Trabal, Loyola, Pauses, Prat, Besolí, Edermiro, Soler i Jover.

Martinenc: Uriach, Serrano, Vinyes, Aranda, Sibeques, Altés, Tonijoan, Cases, Huerva, Morrajas i Fandos.

El Martinenc, que començà el partit amb molta empenta, fou el primer a marcar, quan feia cinc minuts que havia començat el partit. L'autor del gol fou Huerva, que xutà a pocs metres de la porta.

Al cap de dos minuts, l'Espanyol empatà per mitjà de Soler, el qual rematà amb molta oportunitat una centrada de Prat.

Fins disset minuts més tard no vingué el desempat. L'aconseguí Besolí, en coronar una combinació Jover - Edelmiro. Després Jover marcà un altre gol, que el senyor Llovera anullà, allegant que havia estat precedit d'un fould d'Edelmiro.

En els dos darrers minuts del primer temps, Prat marcà dos gols, d'incomparable factura. I s'arribà al descans amb avantatge per a l'Espanyol de quatre gols a un.

Els trenta-cinc minuts de la segona part van transcórrer sense que el marcador s'alterés. Era quan els davanters de l'Espanyol no posaven prou interès en la lluita, però després es van tornar a animar i en deu minuts marcaren tres gols més, i el partit acabà amb el resultat de set a un a favor de l'Espanyol.

JOAN B. TINTORER

A TARRAGONA

Club Gimnàstic, 2 Vilafranca F. C., 2

Ahir a Tarragona s'inaugurà la temporada futbolística, ensems que ha servit també el mateix partit, com a inauguració també del campionat català de segona categoria preferent.

En primer terme, i com a primer partit, gairebé que és una obligació anarlitzar els elements que el club tarragoní compta per la present temporada:

Ferrer, un element completament nou en nostres camps, procedeix d'un cercle modest situat a la ribera de l'Ebre, com a talla, per al lloc de porter és excellent, avui no podem dir absolutament res de les seves condicions per les poques vegades que entrà en joc, i les poques que ho foren, les sabé resoldre amb encert; els dos gols que li marcaren foren de la categoria d'imparables, per la qual cosa no se'l pot culpar.

Virgili, l'antic defensa del Gimnàstic que feia tres o quatre temporades que actuava en cercles forans, ens demostrà altra vegada, que ell continua en la mateixa forma de sempre; per la qual cosa trobem encertada la tasca dels directius locals en tornar a adquirir a tan preuat element.

De Boxó poques coses hem de dir, ja que és un element conegut de la passada temporada; en el partit d'ahir, complí bé el seu comès.

La ratlla mitjana és per avui la més fluixa de l'equip, no obstant veie men ella un mig-centre molt aprofitable, l'únic que li trobo, per ara, és que està desentrenat i li falta compenetrar-se en llurs companys.

Burdeus és un d'aquells minyons que hom no sap comprendre, ja que llurs actuacions són sempre irregulars; en el partit d'ahir tingué coses molt bones, però per altra part en tingué de molt dolentes, i fou ell el culpable que el Vilafranca marqués el seu primer gol. El nou mig Muñoz, també trobem que té un bon xut, però, això sí, creiem que de defensa aniria millor, ja que té joc sobrer per poguer-ho fer, no així de mig que no serveix pas cap pilota a la davantera.

La davantera és gairebé la mateixa de la passada temporada, ahir es portà bastant bé, encara que trobem que els falta compenetrar-se tots ells; ahir havia de jugar el canari Oramas, però no fou així per sofrir una lleugera indisposició; d'haver jugat aquest individu hauriem pogut dir uns quants mots sobre els cinc davanters, que esperarfem dir-los quan els vegem jugar tots junts i sigui ja la davantera definitiva que jugui per al club roig.

En general el partit que es jugà al

MIRALLS, MARCS
I MOTLLURES
J. M. Terrés Camaló, S/C
Ausias March, 3 - Tel. 18155

camp de l'Avinguda de Catalunya fou molt avorrit, ja que solament poguérem presenciar uns deu minuts de bon joc en els principis de la segona part, llevat d'aquests deus minuts tot fou una patada darrera l'altra, donades a la pilota, sense solta ni volta, no poguent veure enlloc cap bona jugada.

El Vilafranca ens decepcionà, senzillament, creia que era un equip més bregat i més entès entre tots els seus components, ja que gairebé tots jugaren durant aques estiu en la sèrie de torneigs que s'han organitzat, també els indicats elements ja fa molt temps que juguen junts, i ens feia esperançar que fóra un bon equip. Sense exagerar en res, crec que no es pot dir que sigui gens superior amb el Gimnàstic; es poden ambdós equips tractar-se de tu.

El primer de marcar fou l'equip tarragoní en centrar López i fallar Delclós quan estava damant mateix de porta, i Alvarez, amatent, sabé aprofitar i collocar la bala a la xarxa.

No feia molt temps que el Gimnàstic havia fet aquest gol, quan el Vilafranca, per mitjà de Xifreu qui arreplegà una passada de Quinquilla, aconseguí l'empat.

Quan faltaven pocs minuts per acabar el primer temps, els local tornaren a marcar per obra de Delclós.

En aquesta part els dos equips dominares per igual, però Sabata hagué d'actuar bastant més sovint que Ferrer.

El segon temps fou el millor del partit ja que hi hagueren uns quants minuts de bon joc, però, passat aquest s'ha tornat a fer el partit pesat.

En aquesta part ha estat qual el Vilafranca, per mitjà de Quinquilla, féu el segon gol d'empat; i amb aquest resultat d'empat a dos acabà el primer partit del campionat català de la segona categoria preferent d'aquesta temporada.

Sota l'arbitratge de Cardiel, que per cert ho féu molt bé, malgrats els dos penaltys que no volgué assenyalar contra el Vilafranca, arrenglerà els equips de la manera següent:

Ferrer, Boxó, Virgili, Burdeus, Gutiérrez, Muñoz, Barbarà, Delclòs, Alvarez, López i Navas pel Club Gimnàstic, i Sabater, Aparici, Rodríguez, Lara, Larrosa, Via, Castell, Quinquilla Gonzàlez, Xifreu i Garcia pel Vilafranca.

CASAS
FOTOGRAF
TREBALLS PER A AMATEURS
Zurbano, 3

A SANT ANDREU

El Sans va perdre amb el Sant Andreu per dos gols a un

El primer partit de campionat d'aquesta categoria es vegé força concorregut sobretot de públic de Sans que ultra el de Sant Martí i a causa d'ésser lúnic encontre de segona preferent celebrat a Barcelona, emplenà el camp gairebé completament.

A la primera part, amb totes les faltades algunes força greus, sofriren ambdós equips, resultà força competida i l'empat a un gol que fou el resultat d'aquest primer temps, dóna perfecta idea de com anà el joc. El

OBRES ESCOLARS EN CATALA

La casa editorial Dalmau Carles Pla, S. A., ofereix als mestres de Catalunya les obres següents:
BON COMPANY, primer llibre, edició a tot color, 17 ptes. dotzena.
BON COMPANY, primer llibre, edició económica, 11 ptes. dotzena.
LLIBRE DELS INFANTS, segon llibre, 10 ptes. dotzena.
LLIÇONS DE COSES, tercer llibre, 15 ptes. dotzena.
LA TERRA CATALANA, quart llibre, 26 ptes. dotzena.
APLEC. Models en vers i prosa. 20 ptes. dotzena.
TRIA. Selecció d'obres de Joan Maragall, 10 ptes. dotzena.
GARBA. Antologia catalana. 20 pesetes dotzena.
ENCICLOPEDIA ESCOLAR CATALANA. Grau elemental. 33 ptes. dotzena.
GRAMATICA, LLENGUATGE I EDUCACIO. 13 ptes. dotzena.
ARISMETICA, GEOMETRIA I CIENCIES, 13 ptes. dotzena.
HISTORIA I GEOGRAFIA, 13 ptes. dotzena.
RESUM D'ORTOGRAFIA, 11 pesetes dotzena.
EL MEU CASTIPAS. Col·lecció de 5 quaderns, lletra vertical nord-americana, 12 ptes el centenar.
DEMANEU-LES A TOTES LES LLIBRERIES DE CATALUNYA

segon temps, malgrat dominar més temps el Sant, valgué un gol solament pels groc-vermells.

La Unió Esportiva de Sans, creiem sincerament que amb els elements amb què compta pot fer més coses de les que féu ahir. El Sant Andreu ahir ens va presentar alguns elements nous que no tots foren encertats. Giòrdia, l'ex-jugador de l'ex-Europa féu poca cosa i nocreiem que pugui fer molt més. En canvi, l'extrem esquerre, Roselló, tot i no veure's ajudat com calia, demostrà ésser un element de vàlua i que promet. En conjunt, però, la davantera, fluixa.

Els equips, a les ordres del senyor Ermengol, foren:

U. E. DE SANS: Domènech, Vilacampa, Torredeflot, Soligó, Buyé, Bartolí, Gironès, Besolí, Lloveres, Saura i Colsina.

U. E. DE SANT ANDREU: Petrus, López, Soler, Codina, Duran, Inglan, Rius, Giòrdia, Arias, Vallribera i Torelló.

Al cap de deu minuts de la primera part, Besolí aconseguí l'únic gol del Sans en recollir un centre de Colsina i Giòrdia al cap de 35 minuts de joc, empata. En el segon temps Vallribera en un aldarull davant la porta de Domènech assolí el gol de la victòria.

L'arbitratge del senyor Ermengol, anà força bé.

COLL

Motors Siemens els més coneguts

A VILANOVA

C. S. Vilanova, 0 F. C. Güell, 0

Ahir va començar el campionat de segona categoria preferent. Se celebrà en aquesta localitat el partit C. S. Vilanova i F. C. Güell.

En aquest partit l'equip local ja havia canviat el seu nom d'A. A. Obrers pel de C. S. Vilanova, o sigui una fusió de jugadors del F. C. Catalunya de Vilanova i del desaparegut equip Alumnes Obrers, ja amb conveni de la F. C. de Futbol.

La tendència d'aquest partit va ésser, parlant imparcialment, com tenim per costum, que el Vilanova amb una mica més d'empenta en la seva línia davantera, el Güell hauria rebut una forta desfeta, perquè demostrà ésser inferior al seu adversari. Gràcies a l'excellent porter del Güell, Boloix.

L'àrbitre era el senyor Coll que dirigí l'encontre regulant, però poc abans d'acabar-se anullà un penalty clarissim, que fou protestat.

Sobresortiren Parici, Vidal, Gener, Callao, Arnàez, i especialment el porter Alvarez, pel Vilanova, i Canals i Boloix pel Güell.

Els equips s'arrengleraren així:

F. C. Güell: Boloix, Comes, Amill, Sancho, Mateu, Carafí, Alvarez, Montoliu, Ferrer, Garcia i Balanyà.

C. S. Vilanova: Alvarez, Aparici, Callao, Baiges, Ricard, Vidal, Ruiz, Olària, Gonzàlez, Gener i Arnàez.

A GRANOLLERS

El Terrassa empata amb el Granollers a cap gol

Si no fos l'obligació que tenim de donar compte dels actes esportius celebrats a la nostra ciutat, res diríem del primer partit de Campionat jugat al terreny del Granollers entre aquest equip i el Terrassa.

Amb aquest començament, hom podrà donar-se compte per endavant del dolent que resultà l'encontre, que no ha tingut altra finalitat que fer ensopir totalment el nombrós públic que el presencià, i que només es va distreure una mica amb algunes magnífiques aturades de Mateu, que ben guanyades i merescudes rebé les millors ovacions de la tarda.

Ni el Granollers ni el Terrassa han fet res per demostrar que són dos equips de la preferent, tota vegada que cap jugada han sabut lligar per a assolir la victòria.

Per tant, el resultat és just i adeguat perquè cap del dos equips s'ha fet mereixedor de guanyar.

En el Terrassa hi hem vist més entusiasme, i també, val a dir-ho, una duresa extremada.

L'arbitratge del collegiat senyor Bertran, dolentíssim i fent joc amb l'actuació dels equips.

La formació dels equips era la següent:

GRANOLLERS.—Mateu, Lledó, Miralles, Argemí, Sala, Rifer, Cuchy, Canet, Carmona, Alicart i Ubeda.

TERRASSA. — Ulldemolins, Vila, Bartomeus, Castro, Santillana, Cadafalch, Mazarroza, Miralles, Coromines, Losada i Aratells.

Vestits d'hivern
Rebuda una extensa col·lecció de dibuixos nous
PREUS BARATS
Quatre talladors de primer ordre
F. Vehils Vidal
7 - Plaça Universitat - 7

A SABADELL

El Sabadell és batut pel Júpiter per tres a dos

Ahir es produí el que els sabadellencs conceptuaven pocs menys que impossible. El Sabadell fou batut al terreny de la Creu-Alta. El que el campionat anterior no va poder aconseguir cap cercle, li fou possible ahir al Júpiter.

El Sabadell va perdre un encontre, davant el qual dominà bon xic més que no pas el seu contrari; la causa de la derrota sabadellenca cal atribuïr-la a la fatalitat, més que no pas a altra cosa. L'onze local tingué bon nombre d'oportunitats per a fer funcionar el marcador, que no foren aprofitades. Creiem que sense demanar gran cosa més a la tripleta central de l'atac sabadellenc, en qualsevol altra ocasió hauria entrat algun gol més.

De tot manera, creiem que la davantera local tal com va presentar-se ahir, no és la que necessita el Sabadell. Garreta, malgrat el seu entusiasme, no és actualment el conductor de línia que convé al cercle del Vallès. En canvi, l'estona que va jugar d'extrem dret, va agradar força, i estigué indiscutiblement molt millor que Mata.

Els mitjos no passaren de regulars, particularment Gràcia; individualment el millor fou Martí. La defensa bona, i la porta regular. A Ros cal retreure-li el darrer gol, que amb una mica més de rapidesa creiem que podia evitar-lo.

El Júpiter va començar amb certa nerviositat, que va fer que els primers moments de perill fossin per al seu marc. Després jugà millor fins al mig temps. A la segona part, tingué uns moments d'inspiració que li valgueren el gol de la victòria. Fora d'això estigué palesament

TALLERS GRÀFICS
PATRICI ARNAU
Verdaguer i Callís, 5 i 7
Telèfon 14856 Barcelona

inferior al seu contrincant. Després del darrer gol del Júpiter, aquest equip es replegà a la defensiva el que originà un persistent però gairebé infructuós domini local.

El Júpiter pot estar satisfet de la victòria, la qual aconseguí noblement. La seva davantera demostrà més oportunisme que la sabadellenca, igual que la ratlla mitjana que en general estigué més compenetrada; en canvi la defensa fluixejà sovint; la porta complí.

L'encarregat de dirigir la lluita era el senyor Vilalta, el qual no es portà pas com un àrbitre de la seva categoria. Les faltes que deixà d'assenyalar foren considerables, i una de les quals fou unes mans que en no ésser assenyalades, valgueren el primer gol al Júpiter.

Composició dels equips:

SABADELL: Ros, Oro, Sorribes, Querol, Gràcia, Martí, Mata, Bertran, Garreta, Calvet i Roca.

JUPITER: Francàs, Aparici, Roure, Obiols, Rosalenc, Ortuño, Mas, Perera, Serra, Barceló i Morales.

Com ja hem dit, el Júpiter no comença gaire afinat, i qui menys seguretat demostrà als primers moments fou Roure, el qual contra el seu costum, estava extremadament nerviós. Francàs hagué d'intervenir en dues o tres ocasions compromeses, i allunyà el perill.

Calvet aprofità una oportunitat i aconseguí el primer gol sabadellenc, als quinze minuts de joc. El domini local persistí per bona estona.

Després en una reacció dels visitants, Serra oportú marcà el primer gol del Júpiter, precedit, però, de mans no assenyalades per l'àrbitre. Abans del mig temps, el mateix Serra entrà el segon gol.

Al segon temps, es marcà un gol per banda; el del Júpiter l'aconseguí Perera, des de molt lluny, i el del Sabadell, Calvet en una oportuna rematada.

En aquesta part, el Sabadell pressionà fortament el mrc contrari, però els jugadors del Júpiter eren amatents a defensar tots la seva porta, i el domini local no fou prou ni per a anivellar tan sols el marcador. A darrera hora, perjudicà força el Sabadell el nerviosisme d'alguns dels seus jugadors, car es perderen algunes ocasions d'una manera incomprensable.

P. F.

A PALAFRUGELL

El Palafrugell bat el Catalunya per un gol a cap

Palafrugell, 20. — Contra el que es desprèn del resultat, que indica una gran anivellació de forces, el partit s'ha decantat marcadament per l'onze local, el qual ha dominat durant les tres quartes parts del temps reglamentari.

Però, per una part la magnífica actuació de Florença, que ha confirmat a bastament l'anomenada de què venia precedit, i per l'altra el desencert i la dissort alhora, que ha acompanyars als davanters palafrugellencs, han evitat al cercle de Gràcia una derrota molt més crescuda.

En aquest desencert a l'hora decisiva hi ha influït notòriament el fet d'estrenar el camp d'herba, ço que implica una variació en el sistema de joc per al que no s'hi ha habituat encara.

De totes maneres, a la segona part, que ha estat la de més domini dels locals, convertit a estones en veritable assedi, l'atzar ha intervingut a favor dels forasters, en retornar el pal travesser un magne xut d'Abelard, amb tots els mereixements per a convertir-se en un gol, i en una ràpida i brunzent rematada d'Espada, que ha passat fregant el mateix travesser.

L'únic gol del partit ha estat aconseguit a la meitat del primer temps, per mediació d'Espada, qui, rera una bella combinació amb Esteve, ha batut per única vegada Florença, d'un xut a pocs metres.

El Catalunya ha fet un partit regular. Excellent en la seva part defensiva, bastant acceptable la línia mitjana, i menys que discreta la davantera. Individualment, hem assenyalat ja a Florença com el puntal del seu equip, i podem afegir-hi els noms de Ibañez, Vila, Burguete i Miró. Els altres, bastant apagats. El diminut Lluch, que hom esperava amb gran expectació, no ha pogut confirmar els grans elogis que feia d'ell la premsa barcelonina, degut a què s'ha vist subjectat per un estret marcatge de Cabanes, que no el deixava ni a sol ni a l'ombra.

Aquest darrer, feliçment reaparegut; Castelló, esplèndid a l'eix medullar; Abelard, i el tercet defensiu, dintre el qual Gauxia ha fornit una actuació senzillament admirable, han estat les figures més destacades de l'onze local.

Davant una concurrència des acostumada, pel nombrosa, i entre la qual dominava l'element comarcal, els equips es formaren de la manera següent:

CATALUNYA. — Florença, Ibàñez, Vila, Ascon, Burguete, Josa, Lluch, Artigues, Miró, Porrera, Esteve.

PALAFRUGELL. — Gauxia, Blanch, Colomer, Pons, Castelló, Cabanes, Esteve, Lloparda, Miquel, Alabert, Reixach.

Receptor RADIO CLIMO

enxufable a la corrent sense antena
Ramon Climent
Consell de Cent, 266
Telèfon 23058
PREU: 400 PESSETES

A MATARO

C. E. de Manresa, 0 Iluro S. C., 6

¡Bon començament de campionat tingué l'Iluro amb l'esclatant triomf d'ahir a la tarda! El resultat, malgrat ésser tan contundent, és reduït, davant la diferència dels dos equips. D'aquell Manresa d'abans, que tant renom donà a la ciutat que representa, sols resten onze jugadors, plens de voluntat i no gaire més, compost d'equipiers joves en la seva majoria.

L'Iluro es presentà al camp per guanyar. Malgrat estar per guanyar. Amb tot i estar asabentats els locals que havien de lluitar amb un contrincant menys temible que en altres lluites campeonils, empraren un joc de veritable campionat. El principal animador fou el jugador Soler. L'extraordinària tasca d'aquest jugador pot considerar-se com una de les millors de la seva vida de futbolista. La davantera local també aconseguí compenetrar-se amb la modificació de l'ala esquerra.

El Manresa hagué de mantenir-se gairebé sempre en una pla de defensiva, ja que les seves arrancades resturen sempre fàcilment tallades. L'ala dreta, formada per Galobard i Coll, fou l'única que donà alguna sensació de perill. Corrons, a la porta, després de tenir una mala tarda, estigué mal ajudat per la parella Guarro-Prats, per abusar aquests jugadors de deixar la pilota per anar al jugador, i com que molt sovint els fallava l'intent, es trobava la porta indefensa.

Els gols foren obtinguts de la següent manera: El primer quan feia vint-i-dos minuts que jugaven, marcat per Llopis en un batibull. El segon, tres minuts abans d'arribar al descans, en aprofitar Garcia una passada de Valls. El tercer l'obtingué Mestres en rematar una magnífica centrada d'Alcàzar. El quart l'assolí Valls en rematar una pilota que havia allunyat fluixament Corrons a un xut de Garcia. El cinquè fou obra de Garcia, i el sisè i darrer fou el millor de la tarda, per la perfecta combinació que hi hagué entre Garcia i Mestres, així com per la valentia de Garcia, que fou qui el marcà.

L'arbitratge, del collegiat Manuel Saurí, regular.

Els equips s'arrengleraren de la següent manera:

C. E. de Manresa: Corrons, Guarro, Prat, Gavaldà, Cenzano, Prat II, Galobard, Coll, Manubens, Ferrer i Balaguer.

Iluro S. C.: Tarrós, Trias, Buj, Llopis, Soler, López, Pons, Mestres, Garcia M., Valls i Alcàzar.

Els jugadors de l'Iluro sortiren al camp amb braçal de dol, per palesar llur afecte al seu company d'equip Vargas, el qual en l'accident de foc ocorregut dissabte a Barcelona va perdre la seva estimada mare i resultà amb ferides greus un germà seu. Les banderes del camp també estaven a mig pal.

BELLAVISTA

.. EL CAS RAFA ..

L'any passat hi va hover cas Rafa. Enguany, hem tornat a tenir cas Rafa. L'any passat, d'una manera o altra, es va solucionar. Enguany, hom fa el mateix.

De totes maneres, no desconfiem que l'any vinent tornarem a tenir cas Rafa. Com ho fariem, si no?..

Dipositari de rellotges de les millors marques SUISSES
EL REGULADOR joies de darrera novetat RAMBLA DE LES FLORS, 37

A REUS

Santboià F. C., 2
Reus Deportiu, 1

Sota l'arbitratge del collegiat Sojo, s'han arrenglerat els equips com segueix:

SANTBOIA F. C.—Montserrat, Lacal, Mir, Cifuentes, Barratxina, Sospedra, Alejo, Barbarà, Casadesús i Rius.

REUS DEPORTIU. — Sans, Guasch, Cort, Margalef, Larrosa, Forners, Miró, Randuà, Domingo, Llopis i Climent.

El resultat d'aquest partit ha sorprès l'afició local, que esperava un brillant triomf del Reus.

El partit ha transcorregut amb lleuger domini dels visitants, els quals, a la primera part, han marcat un gol, obra de Catasús.

A la segona, el Reus ha aconseguit l'empat, mitjançant un xut de Randuà, que aprofità una passada de Climent, i poc després els de Sant Boi aconseguiren el triomf, acabant així el partit.

Els millors, Sans, Randuà, Forners, Climent i Casadesús.

ATLETISME

Al camp dels Ploms, aquesta tarda han acabat els Campionats provincials d'atletisme, amb la següent puntuació:

Gimnàstic de Tarragona, 36'5 punts.
Reus Atlètic Club, 35.
Ploms, 20'5.
Reus Esportiu, 9.
Benforjats de Valls, 4.

Al Reus Deportiu s'hi constitueix una secció de boxa

Uns aficionats del Reus Deportiu, i d'acord amb els reglaments d'aquest, han format la Secció de Boxa del Reus Deportiu.

La Junta, per a la dita Secció ha quedat constituïda de la següent manera:

President, Francesc Llopis.
Secretari, Ignasi Miró.
Tresorer, Josep Escoda.
Vocal primer, Ricard Mas.
Vocal segon, Juli Bernal.
Vocal tercer, Antoni Biosca.
Vocal quart, Josep Garcia.

Els primer treballs portats a terme per la dita Secció han estat instal·lar a la ala de Gimnàs del Reus Deportiu els principals aparells per a entrenaments de la boxa, com són: dutxes, punxingball, sac, etcètera, etc.

Per a més detalls, dirigiuvos al Reus Deportiu (Secció de Boxa), carrer de Sant Pau, número 2.

Copes Esport : Trofeus originals
Mercadé, S. A.
— JOIERIA —
46 - Passeig de Gràcia - 46

ELS ALTRES CAMPIONATS

BISCAIA

L'Arenas derrota l'Erandio

Bilbao, 21. — Al camp de l'Arenas se celebrà ahir un partit de Campionat entre aquest equip i l'Erandio. El camp d'Ibaiondo estava ple de públic.

El primer temps fou de jou força igualat. En aquesta primera part aconseguí dos gols l'Arenas i un l'equip contrari.

Al segon temps l'Arenas dominà intensament.

Tres gols marcà en aquesta part sense que l'Erandio en marqués cap.

Arbitrà molt bé Gunb.

ARENAS: Zarraonandia; Egustiaguirre, Arrieta; Fernàndez, Urresti, Gerardo; Rivero, Calero, Yermo, Munchaca i Emilín.

ERANDIO: Amade; Luison, Uuskalduna; Ramon I, Arrizabalaga, Ramon II, Larrondo, Lucio, Totoa, Derboix i Quirí.

L'Athletic aixafa el Baracaldo

Bilbao, 21. — Al camp de Sant Mamès jugaren el campió basc i el Baracaldo, que acabà amb la victòria de l'Athletic per vuit a dos.

Arbitrà Pere Vallana.

ATHLETIC: Izpizua; Castellanos, Urquizu; Larburu, Muguerza, Roberto; Lafuente, Iraragorri, Bata, Aguirrezabala i Gorostiza.

BARACALDO: Miranda; Salgado, Paquillo, Parlito, Clabarrieta, Cachelo, Reñones, Jauregui i Eguia.

A la primera part marcà el campió quatre gols i dos el Baracaldo.

Al segon temps l'Athletic dominà completament els contraris i marcà d'aquesta manera: Al primer minut Chirri. Al segon Gorostiza; al cap de 35 minuts marcà Lafuente i als 40 Bata.

GALICIA

El Racing del Ferrol empata amb el Burgas a Orense

Orense, 21. — Ahir, al camp del Burgas, se celebrà un partit de Campionat entre el propietari del camp i el Racing Club del Ferrol. L'encontre acabà amb un empat a un gol.

Arbitrà parcialment als forasters el collegiat gallec Tena, que va deixar d'assenyalar algunes faltes greus.

Els equips s'arrengleraren així:

RACING: Pedrin; Moreno, Manolín; Silvosa, Rivera, Basterrechet; Otero, Paredes, Nino, Mole i Ruidaguila.

BURGAS: Montes; Elisardo, Rey; Fausto, Estevez, Bocest; Varela, Fano, Cervera, Luque i Baturro.

Els primers a marcar foren els racinguistes, al cap de sis minuts de joc, per mitjà de Nino, amb un tret des de lluny, aprofitant una indecisió del porter.

L'empat sobrevingué al cap de vint-i-cinc minuts, en un còrner que tirat per Baturro rematà, oportunament, Varela amb el cap.

Aquest primer temps fou de domini altern, si bé la pressió fou més intensa per part dels locals.

Aquests superaren llur actuació a la segona part i els ferrolans hagueren de defensar-se descabdellant un joc violent.

Els finals de l'encontre resultaren molt renyits.

Es destacaren pel Racing, el porter, els defenses, Rivera i Silvosa.

Pel Burgas, tots actuaren bé, llevat del mig-centre, que per estar lesionat no pogué emprar-se.

El Celta sucumbí davant el Deportivo

La Corunya, 2. — Ahir, al camp de Riazor, se celebrà el partit de màxim interès del Campionat gallec. El Celta va perdre davant el Deportivo de La Corunya, per tres a un.

Aquest resultat favorable a l'equip local es pogué realitzar per la bona tàctica que els equipiers de La Corunya descabdellaren, car quan veieren que un arrenglerament no els donà el resultat convingut, canviare els llocs dels seus elements i l'èxit es reflecti immediatament al marcador.

Els equips, a les ordres del madrileny Escartín, formaren així:

CELTA: Lilo; Montes, Valcàrcel; Pardes, Vega, Hermida; Marcial, Alcaraz, Cuprons, Polo i Piñeiro.

DEPORTIVO: Rodrigo; Soya, Alejando; Esparza, Feliciano, Fariñas; Torres, Triana, Chacho, Lis i Frech.

Amb el resultat de tres a un acabà el partit.

Escartín, llevat d'alguns errors, va estar bé.

L'Eiriña derrota l'Orense

Pontevedra, 21. — Ahir se celebrà al camp de l'Eiriña un interessant partit de Campionat entre els propietaris del camp i l'Orense. El resultat fou favorable als locals, que guanyaren per sis a dos.

Els gols aconseguits foren obra de Merete (2), Vuela, Pechecho, Blanco i Chaco.

Els dos gols de l'Orense foren marcats pel davanter, que entrà amb el cap, i per l'interior dreta

Arbitrà, bé, el collegiat de Pontevedra Blanco.

CENTRE-ARAGO-CASTELLA

El Nacional de Madrid bat l'Ibèria de Saragossa per per tres gols a un

Madrid, 21. — Al camp del Parral se celebrà ahir a la tarda el primer partit corresponent al Campionat mancomunat que amb els clubs de primera categoria de la regió Centre juguen l'Ibèria i el Valladolid.

El triomf correspongué justament a l'equip madrileny, que se'ns ha presentat aquesta temporada com a un conjunt homogeni i complet i que segueix tenint l'impetu i entusiasme que eren les úniques bones qualitats d'aquest quadro en les darreres temporades.

El partit no ha estat, ni molt menys, entretingut, ni les jugades eren de la qualitat necessària perquè el públic pogués mostrar-se satisfet de presenciar la lluita. Però el que sí ha estat una lluita en la qual s'ha posat un gran interès pel triomf i s'ha portat en tot moment el joc a gran tren. La lluita ha estat principalment concretada entre la línia davantera nacionalista, sempre ben suportada pels seus mitjos i el trio defensiu saragossà, en el qual els germans Chacartegui s'empren amb gran collocació, decisió i encert.

No ens ha satisfet l'actuació de l'àrbitre senyor Canga Argüelles, especialment la seva decisió d'anullar al Nacional el que havia d'ésser el seu segon gol, ens sembla totalment injustificat.

Els equips foren:

IBERIA: Jaumandreu; Chacartegui I, Chacartegui II; Tomàs, Borjes, Salas; Bolao, Zorrozua I, Anduiza, Zorrozua II, Ruiz.

NACIONAL: Machuca; Mori, Alfonso; Olaso, Sànchez, Iturraspe; Reyes, Ortiz, Benítez, Moriones, Iglésies i Callejo.

VALENCIA

El Castelló bat el Gimnàstic per tres gols a un

Castelló, 21. — Al camp del Sequiol s'acararen l'equip propietari i el Gimnàstic de València. Els equips foren:

CASTELLO: Alanga; Folgueras, Vidal; Gómez, Guillén, Pio; Ballester, Santolària, Moya, Beltràn i Pasqual.

GIMNASTIC: Oliveras; Sama, Valero; Hernàndez, Piqueres, Villaplana; Helguera, Praga, Torrete, Gay i Torres.

Acabada la primera part amb el resultat de dos a un favorable al Castelló, al cap de deu minuts de la segona, aconseguí el tercer gol Ballester, del Castelló.

Després el joc anà minvant. Si dolent havia estat abans, ara era pitjor.

El Gimnàstic fou el millor equip sobre el camp; A l'equip local fallà Folgueras.

El Llevant guanya el Saguntí per dos gols a cap

València, 21. — Al camp de la Creu, i amb una entrada magnífica, s'ha celebrat el partit de Campionat regional entre el Llevant i el Saguntí, que acabà amb la victòria dels primers per dos a cap.

Tot just començat l'encontre, el Llevant aconseguí el primer gol.

Amb el resultat de dos a cap acabà la primera part.

La segona part és de ple domini del Llevant. La seva davantera molt àgil desbordà contínuament els mitjos saguntins, però la gran actuació del trio defensiu d'aquest equip, especialment la del porter Garcia, fa infructuosos els esforços del Llevant i arriba al final de l'encontre amb el mateix resultat que a la primera part dos a cap favorable al Llevant.

Al Llevant debutaven els nous elements: Itarte, de l'Atlètic de Sabadell, que causà magnífica impressió per la seva gran collocació i excellent xutador. També Gros i Benal, aquest darrer del Palafrugell, feren un excellent debut. Llevat d'aquests, es distingiren Puig I i la davantera en conjunt. Pel Saguntí, llevat de Garcia, el porter, que tingué una actuació molt lluida, Galarza i la defensa.

Arbitrà molt imparcialment i amb encert el collegit valencià Milego.

LLEVANT: Gonzàlez; Puig I, Itarte; Balaguer, Muntanyès, Hilario; Pérez, Puig II, Sans, Gros i Bonal.

SAGUNTI: Garcia; Calpe, Gutiérrez; López, Llorenç, Bono; Galarza, Maties, Climent, Ròdenes i Aguilar.

Resultats d'ahir

ANDALUSIA	
Betis - Recreativo Huelva	3-2
Racing Córdoba - Sevilla	1-5
BISCAIA	
Athletic - Baracaldo	8-2
Arenas - Erandio	5-1
CANTABRIA - ASTURIES	
Gijon - Sporting	0-3
S. Avilés - Eclipse	6-4
R. Santander - Oviedo	2-2
CENTRE - ARAGO - CASTELLA	
Nacional - Ibèria	3-1
GALICIA	
D. Corunya - Celta	3-1
Eiriña - Orense	6-2
Burgos - R. Ferrol	1-1
MALLORCA	
Manacor - Constància	1-1
Balears - Atlètic	2-3
VALENCIA	
Castelló - Gimnàstic	3-1
Llevant - Saguntí	2-0
Sporting - València	2-1

Mobles americans
Plaça Tetuan, 17
Tallers L. OLIVERA
No instal·leu la vostra oficina ni compreu mobles per al vostre despatx sense demanar pressupost a aquest Casa
Gran economia -- Tel. 45340

Que Boix, el notable porter del Palamós, ha signat fitxa de professional al Girona.

*

Que es veu que és un costum del Girona això d'adquirir els porters del Palamós. L'any passat Florença, enguany Boix, l'any vinent...

*

Que mentre els altres grups comencen el campionat, el de la província de Girona no dóna senyals de vida.

*

Que és imminent la creació d'una Secció Ciclista en el Grup Excursionista i Esportiu Gironí.

*

Que a la primera sortida han tingut la primera ensopegada.

*

Que cal procurar que sigui la darrera.

*

Que el Reus Deportiu no té mig centre per al campionat, ja que En Gascón va anar al Catalunya Nova, com a fill pródig, per 200 pessetes, i En Vergés ha passat a l'Ibèria de Saragossa per un "papirus" dels grossos.

*

Que la diada esportiva del Catalunya Nova va ésser un èxit el ball i el lonx; en el partit tot varen ésser pèrdues.

*

Que el Reus Deportiu fa gestions prop d'un veterà mig centre perquè torni a actuar. Però aquest imposa la condició que vol una nova Junta. Què passarà? Creiem que guanyarà, però dubtem de veure'l jugar, per manca de forces.

LABAVOS CARDONA VERGARA 1

El València venç l'Sporting en un partit accidentat

València, 21. — Al port de Sagunto se celebrà ahir el partit de Campionat València-Sagunto, que acabà amb la victòria dels locals per dos a un.

Arbitrà el collegiat senyor Bosch, a les ordres del qual s'arrengleraren els equips:

VALENCIA: Nebot; Melenchon, Pasarín; Abdon, Molina, Conde II; Torredeflot, Picolín, Vilanova, Navarro i Checa.

SPORTING de Sagunto: Borràs; Valentín, Tàpia; Luis, Reverter, Gil; Seguer, Cervera, Beral, Armando i Bonet.

Al cap de cinc minuts el València aconseguí el primer gol.

Dos minuts després aconseguia el segon, per mitjà de Navarro.

De seguida hi hagué una centrada de Prieto que rematà Cervera i aconseguí l'únic gol de l'Sporting.

Després el joc va endurir-se enormement per la impericia de l'àrbitre. Un penalty de Melenchon que no assenyalà donà lloc a què el públic envaís el camp de joc i agredís a Bosch.

El segon temps correspongué per complet al València i durant aquest es reproduïren els incidents lamentables, saltant el públic al camp de joc diverses vegades per la completa absència d'agents de l'autoritat.

A l'Sporting es distingiren Valentín i Gil per llur joc brut. Al València els millors foren Pasarín, Abdon i els extrems.

ANDALUSIA

El Betis venç el Recreativo de Huelva per tres a dos

Sevilla, 21. — Al camp del Patronat, i amb poca entrada es jugà ahir l'encontre Betis-Recreativo de Huelva, corresponent al Campionat regional andalús, que acabà amb el triomf bètic per tres a dos.

Els millors pel Betis, Soladrero i Peral, i pels de Huelva, Larios, Moran i Restin.

L'arbitratge, regular.

BETIS: Jesús; Tondo, Jesusín; Peral, Soladrero, Adolfo II; Telera, Altuna, Romero, Aranda i Enrique.

Avís interessant

—La Societat "David, S. A." ens comunica que, des del mes de juny, en què va vendre tots els seus taxis als seus xofers, no es dedica a l'explotació directa del taxi, i que, per tant, no l'afecta la reglamentació acordada en 29 de juliol.

Una part dels seus antics xofers ha rescindit, en ús de la seva llibertat, els contractes d'arrendament de colors i marca registrada que tenia celebrats, però n'hi ha més de cinccents que encara els tenen en vigor.

La Societat "David, S. A." ha obtingut, en interès i a petició d'aquests arrendataris, una suspensió de l'acord del color únic, que ha estat decretada pel Jutjat de l'Oest, d'aquesta ciutat, el dia 17 dels corrents.

L'ESPORT A LES COMARQUES

A PALMA DE MALLORCA

En partits de campionat, l'Atlètic va vèncer el Balears, i el Manacor i el Constància feren match nul

Palma de Mallorca, 20 (per telegrama). — Els dos encontres que s'han celebrat avui, corresponent al Campionat regional, han satisfet plenament el nombrós públic que ha acudit a presenciar-los, car han estat molt ben jugats i amb gran correcció.

A Palma, l'Athletic, en un primer temps en el transcurs del qual ha dominat el Balears, ha marcat tres gols. Però al segon temps, el domini i el millor joc ha correspost al "Balears", que n'ha aconseguit dos.

A Manacor el titular i el "Constancia" han empatat a un gol. — MORO.

Natació

Organitzada per Antoni Alemany, distingit "amateur" d'aquest esport, se celebrà una festa en "La Portasa", del caseriu del "Terreno".

S'havien de jugar diversos partits de water-polo, però foren suspesos pel mal temps. Començaren per algunes proves de relativa importància, encara que amb gran entusiasme, i per últim una de quatrecents cinquanta metres, lliure, que donà els resultats següents:

1. N. Ramírez, 8 m. 7 s. 4-5; 2, J. Vidal, 8 m. 10 s. 1-5; 3, J. Bover, J. Cervera, V. Prada, E. Prada i J. Rosselló.

Tots els esmentats aconseguiren premis consistents en copes i medalles, essent digne de mencionar Ramírez, que s'adjudicà el primer lloc (copa Alemany) i la prima corresponent als dos-cents metres (medalla Roses) el qual nedador compta tretze anys i vencé a figures de la natació mallorquina com Rover, i altres participants en la dita prova.

Futbol

S'ha organitzat un torneig que es titula "Foment del Futbol", en el qual participaran divuit equips, tots de segona i tercera categoria, de Mallorca.

Es jugarà per puntuació a una volta i s'adjudicaran quatre premis donats, tres d'ells, per a distints amateurs i l'altra l'adquirirà un dels clubs participans.

Per aprovar el calendari i satisfer els drets d'incripció es reuniran un d'aquests dies els delegats respectius, segons convocatòria que s'ha cursat ja. El dit torneig durarà gairebé vuit mesos no obstant celebrar-se tres partits cada diumenge.

Dinar-homenatge

Va celebrar-se'n un dedicat a l'expresident del Club Athletic, senyor Antoni Fortesa, en premi als seus treballs a favor del futbol, tant dintre l'esmentat club com en els seus càrrecs que ha exercit a la Federació Balear de clubs de futbol.

Hi concorregueren nombrosos socis i amics de l'homenatjat, i fou la nota sortint de la reunió un gran entusiasme pel progrés del futbol mallorquí.

A TARREGA

Manresa, 6 - Tàrrega, 0

El primer partit de Festa Major acabà amb el resultat de sis gols a cap a favor del Manresa, resultat que no fa gaire a favor de l'equi local, els jugadors del qual demostraren molt poca deportivitat per haver assenyalat l'àrbitre una jugada que fou protestada pel jugador Surroca. ¿En tingué la culpa l'àrbitre? Per enèrgic que sigui, mai ho fa a gust de tothom. Nosaltres creiem que no ho féu amb ganes de perjudicar els locals.

Durant la primera part, el partit es descabdellà normalment i acabà amb el resultat de dos gols a cap. El Tàrrega no va saber aprofitar les jugades per a aconseguir l'empat. En començar el segon temps esdevingué la jugada de què hem parlat anteriorment.

L'àrbitre, senyor Vinyals, durant la primera part complí, però després estigué bon xic indecís.

Demà es repetirà el partit, amb els mateixos equips. — C.

A GIRONA

Dilluns passat tingué lloc l'anunciada Assemblea general reglamentària, en la qual quedà constituda la Junta del Girona F. C. de la manera següent:

President, Albert de Quintana; vice-president, Joaquim Medrano; secretari, Lluís Ribes; vice-secretari, Josep M. Pla; tresorer, Manuel Bonmatí; comptador, A. Güell; vocals, Sabat, Soler, Aagaldi, Oliva, Figueres i portes.

Celebrarem que l'encert els acompanyi.

A GANDESA

Dia 12

Tarragona F. C., 3
Centre d'Esports, 0

Comenña el joc amb un bell filigraneig del Tarragona, que sembla desmoralitzar els nois del Centre, però un cop aquests refets es compenetren i arriben mantes vegades als dominis de Calduch, qui pot donar gràcies a la dissort de la davantera del Centre en xutar, que féu que es perdessin dos gols que de no tocar el pal l'haurien deixaet perplex.

En veure els de Tarragona que tenien un altre equip del que creien trobar i que els "nois" els estalonaven continuament posant-los en perill la seva porta, es compenetraren més, donant ocasió a Feliu de demostrar les seves excepcionals facultats no obstant i la innocència del tercer gol.

Dia 13

Tarragona F. C., 2

Més oncixedors del joc del Tarragona, i esperonats pel resultat obtingut en el partit anterior, els nois del Centre surte nal amp un xic més optimistes, i avui ja no és un Gandesa que es defensa de les escomeses del seu contrari; són dos equips que es ttegen, tot i destacar-se no obstant la rapidesa i més coneixement de joc del Tarragona.

El primer gol, marcat pel Tarragona, és contestat per Sabater, qui després de filigranejar al seu gust la defensa tarragonina aconsegueix l'empat per al Centre. En vista de l'escomesa dels "nois" del Gandesa, que no esperaven, es redrecen i aconsegueixen marcar novament d'una oportunissima internada de l'Obiol, que Feliu no pot evitar. No per això descoratja el Gandesa; al contrari, amb més entusiasme si hi cap i amb la noblesa que en tots dos encontres ha caracteritzat, aconsegueix el Gandesa novament l'empat per mitjà de Sabater en rematar un xut que Calduch es disposa a blocar.

A ESPARREGUERA

Penya Miró, 3 - Esparregera, 1

S'ha celebrat aquest partit, el qual causà molt bona impressió a l'afició local. La Penya Miró guanyà degut al bon conjunt que porta, però abusaren una massa del joc dur.

En l'equip local fou molt notada la falta del mig-centre Puig. Debutà l'antic jugador Gonzàlez, el qual causà molt bona impressió.

P. COSTA

A ESPARREGUERA

El F. C. Esparreguera es desplaçà a Olesa per tal de celebrar un partit contra la Penya Veterans del C. D. Olesa, els quals empataren a dos gols.

Fou un partit molt interessant, el qual els veterans abusaren una miqueta massa del joc dur.

Dels veterans es distingiren la defensa i mig-centre Perera II.

De l'Esparreguera, la defensa desastrosa i la davantera sense carburà, com en altres dies.

L'Esparreguera el formaven els següents elements:

Bros, Termens I, Termens II, Pérez, Puig, Miquel, Joanpere, Graells, onzàlez, Murà, Guillemat.

L'àrbitre, regular.

—o—

Ja ha finit el Torneig Copes Montserrat,, i es classificaren en el primer i segon lloc Piera i Esparreguera, seguits de Capellades, Martorell i Santa Coloma.

Aquest cercle està ultimant uns petits detalls per una gran festa esportiva, que serà d'homenatge al diputat i entusiasta esportmon Josep Sunyol i Garriga.

Serà una festa que no hi mancarà ningú.

Corren rumors que En Pere Oller farà ofrena d'un artístic trofeu.

L'ODISSEA DEL PALAMOS

El Palamós està agonitzant que ni el combregar hi serà a temps. Els equipiers més addictes i alhora els més ferms puntals de l'equip deserten com si estés apestat.

Aquest cop si que hom no podrà dir que hagin estat víctimes del professionalisme, car l'ambient era del més pur amateurisme.

Els que estimen els colors palamosins preguen a la magnànima Federació de la Lliga Amateur que si vol que l'ànima del Palamós no se'n vagi al cel acudeixi al seu auxili per almenys confortar-la amb l'extremaunció.

UN BON REFORÇ

Portes, el defensa espanyolista, ha debutat a les rengleres del Girona. L'esperança ha tornat a renéixer entre els socis que s'han passat la joventut esperant que el Girona ingressés al grup B i esguardaven esparverats com s'anava al campionat gairebé amb el mateix equip que l'any passat.

Celebrarem que Portes guardi la porta de manera que no passi res.

NO S'HI VAL A JUGAR AMB LA GENT

El jugador Manuel Domingo, del Cavà, va signar engunay pel seu club, a condició, però, que si el necessitava el C. S. Vil nova se li lliuraria la baixa sense condicions.

I com que ara, a Vilanova, amb el C. S. Vilanova s'ha refet l'equip i hi ha ganes de fer un bon paper, Domingo s'esgargamella demanant la baixa al Cavà, i aquest res, com si sentís ploure.

Hi ha dret a obrar així?

BANYERES CARDONA VERGARA 1

A STA. COLOMA DE FARNES

C. D. Farnés, 2
Penya Units (combinat), 4

Diumenge passat la "Penya Units", de Blanes, desplaçà un combinat de primers i reserves a Santa Coloma i jugant contra el primer equip del C. D. Farnés, guanyaren per quatre gols a dos.

Els gols de la "Penya" foren marcats: tres per En Casadevall i un per En Padrós. Els dos del Farnès, els obtingué En Sancho, d'un corner i un penal, tots dos a la segona part.

Formaren l'equip vencedor: Soley, Coll, Orench, Pérez, Vilà, Betrons, Ribas, Padrós, Manyach, Casadevall, Marfany.

El Racing de Santander i l'Oviedo F. C. empaten a dos gols

Santander, 21. Al camp de Spirts, del Sardinero, es jugà ahir a la tarda el partit de Campionat entre el Racing local i l'Oviedo.

Arbitrà el collegiat asturià Simon.

RACING: Solà; Picó, Ceballos; Hernàndez, Oscar, Larrinoa; Santi, Loredo, Telote, Larrinaga i Cisco.

OVIEDO: Oscar; Caliche, Goyo; Angel, Sirio, Chuts; Lucierte, Gallard, Langara, Chuzle i Polon.

Jugà millor l'equip foraster, destacant-se Oscar, la defensa, Sirio i Langara.

Pels santanderins, Solà, magnífic; Solar, en el lloc de mig-centre, molt bé a la primera part i deficient a la segona. La defensa descencertada i dels davanters tan sols acceptable el trio interior. Cisco va perdre gols segurs.

Restaurant Catalunya
recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incomparable
SOPA DELS PESCADORS Plat creació de la casa

DINERS SOBRE VALORS
espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral. 2.a D'11 a 1 i de 5 a 7.

NEUMATICS
A MES BON PREU QUE NINGU
SERVICE STATION, S. A.
Aragó, 270 i 272 -- Telèfon 11550

Fortuny, S. A.
EPICERIE FRANÇAISE - Hospital, 32
SUCURSAL: Salmerón, 133
Mantega de Torrelavega: La millor, la més fina per a taula. Formatgets Gervais. Recepció diària. Assortiment de fiambres i pernils. Llonganissa de la nostra fàbrica de Vic. Xampany Ruinart, qualitat única: La Maréchale, Sillery, Vin Brut, Caves Mont-Ferrant: Creaming Wine Brut, 8 ptes.; Extra Dry, demi-sec i doux, 6'50 ptes.; Carte Bleue, 5'50 pesseles. Caixa, 60 ptes. Vins generosos. Licors de la Grande Chartreuse: jaune et verte. Cognac Napoleón. Whisky
SECCIO DE PERFUMERIA: Rambla del Prat, 1 - Tel. 74293
Especialitat en perfums de totes les grans marques.
Preus limitats

Educació física, Escoles i Esports

II

EL MIRALL DE FORA

Ací hom trobaria molts mestres, i fins persones de tots els estaments, que afirmen apreciar els esports, que es quedarien esparverades si se'ls expliqués que un professor corrent de les Escoles Noves de Suïssa, posem per cas, de Suïssa, on hom hi porta a educar milers d'infants de totes les llengües, de totes les races i totes les nacions, és, abans de tot, un gran esportista, va a classe amb vestit d'esport, juga a futbol, a tennis, a hockey o a waterpolo amb els alumnes, i amb ells fa excursions per terra, en bicicleta; pel Leman, Quatre Cantons, Constança i altres llacs, en barca; o a tall de boy-scout dóna tombs per valls i muntanyes, corre damunt patins sobre pistes de gel, o amb skis, luges o bobsleighs s'esllavissa pels pendents prealpins coberts de neu, mostrant qualques vegades, amb la satisfacció d'un deure acomplert, el pit sagnant per un xoc que no sospitava.

Encara recordem amb fonda emoció el mareig que vàrem sofrir a la pista de cendra d'una escola de Lausana, la seu del comitè olímpic internacional, durant els 800 metres lliures, en els quals prenien part dos professors, un d'ells el que escriu aquestes ratlles, i molts dels alumnes seniors. Quan solament ens faltaven uns vint-i-set metres per a arribar a terme, ens retardà la cursa dos segons i vuit dècimes i, en conseqüència, ens classificàrem a tercer lloc. Tothom, però, ens rebé amb la més gran de les ovacions com si realment haguéssim estat l'ínclit vencedor.

La nostra gent tractaria de boig el que s'atrevís a proposar, com hom fa en les institucions educatives de què parlem, en una de les quals vàrem professar durant tres anys, que els deixebles celebressin cada curs i en dates que es deternen en assemblees a propòsit, campionats d'atletisme, de futbol, de tennis, de hockey, de ski, de natació i de rem. I, no obstant, l'"Ecole Nouvelle", de Chailly-sur-Lausanne; el "Lycée Jaccard", "La Villa", el "Château du Rosey", "La Chataigneraie" i el "Chillon-College", per no citar altres escoles, car escrivim de memòria i hem oblidat noms, ens guardaran de mentir. Totes pertanyen al cantó de Vaud, un dels vint-i-dos que componen la Confederació. Es clar, hi ha algun establiment que no pren part d'una manera precisa en totes les competicions referides, però, en canvi, n'organitza d'altres, com passa amb l'Institut Widemann, de Ginebra, per exemple.

RECORDS DE CASA

Nosaltres, que ens varen formar amb una educació exclusivament literària, per no dir llibresca, com la majoria de les persones que han passat per instituts, normals i universitats, probablement també seríem contraris a totes aquelles manifestacions. Però durant la nostra infància, que s'escolava a la població de Valls, gairebé tots els dies els vailets, imitant allò que en ocasions vèiem fer als grans per les festes locals, teníem el costum d'aixecar castells, aquelles airoses torres d'homes que tantes vegades han fet parlar de la ciutat del Camp. ¡Quin robombori, quina cridòria per fer el pilar de quatre, el dos de sis i... qui sap!, el tres de nou! ¡Quantes vegades la fràgil muntanya d'infants en un tres i no res es desplomava i els aixecadors i el pobre anxaneta se'n tornaven a casa tots plens de blaus! La sensació que us dóna l'aeroplà quan aterreu, o sigui, la de la terra que puja ràpidament a trobar-vos, a nosaltres no ens va venir de nou. L'havíem experimentada mantes vegades en cusorrar-se alguns dels castells que aixecàvem en aquells dies enyorats.

Aquests fets, que semblen no tenir importància, deixaren en la nostra consciència l'empremta vigorosa de l'esforç personal, l'aventura, la resistència, la tenacitat; eliminaren la por de la nostra ànima i ens ajudaren a comprendre després per què els exercicis físics, seriats en lluites i jocs a propòsit, tenien tanta transcendència en la formació individual.

En les moltes escoles on hem treballat, durant el nostre romiatge a diverses poblacions de Catalunya, de Castella, de França, de Bèlgica, d'Anglaterra, de Suïssa i d'Alemanya, hem pogut veure confirmada aquesta influència, com així mateix en el "Valls Deportiu", que vàrem fundar. Els membres d'aquesta associació, quasi tots obrers, fora dels esports i l'atletisme, on els agradava esbravar-se, eren el jovent més sa, més honest i més considerat de la ciutat.

DEFICIENCIES I COSES FACILS

Val a dir, però, que a Barcelona no totes les escoles municipals, de l'Estat o particulars, posseeixen installacions apropiades, material i camps de joc en la mesura convenient per a establir-hi la pràctica dels esports.

En el terreny de les possibilitats materials, encara que de poca importància, creiem que fóra un exercici gens difícil d'implantar a tot arreu, car sols requereix un espai de molt reduïdes proporcions i una taula plana d'uns vuit metres quadrats, el joc del ping-pong, o tennis en miniatura, que hem vist en alguns collegis estrangers, amb gran entusiasme per part dels nois. S'hi celebraven matchs força interessants. També serien fàcils d'organitzar jocs de bitlles, bòlid, flèndid, rescat i d'altres.

PRIMERES PASSES

Anant, però, a coses de més envergada, de moment, i com a via d'assaig, hom instauraria exercicis d'atletisme, per als deixebles de més edat, a les escoles municipals i a totes les altres que en aquest aspecte volguessin secundar-les amb proves trimestrals entre participants de diverses procedències i un concurs general, de tots els centres d'ensenyament, en finir l'any escolar. Si al Japó, com deia no fa gaires dies a París el célebre pintor Foujita, un collegial als catorze anys sap el jiu-jitsu, bé podrien saber ací de nedar i de manejar-se amb certa agilitat. A tots els festivals de conjunt, però, se'ls hauria de treure el caràcter espectacular, de mandanga pública, i procurar donar-los un aire d'intimitat entre els infants i les famílies que mostressin desigs de presenciar-los.

No fóra obligatori, per a cada establiment, fer totes les proves catalogades, sinó provisòriament aquelles que comportessin les condicions de llurs locals i patis. Malgrat d'això, la corporació municipal, o l'assessoria pedagògico-esportiva, en la seva representació, designaria uns quants camps o solars de joc a tots els districtes, on els nois, en companyia de llurs professors, poguessin anar a fer pràctiques en dies i hores no incompatibles amb altres afers d'importància, i prèviament estudiades. Els camps serien propietat de l'Ajuntament, llogats a particulars, o prestats, en benefici de la cultura, per les societats esportives de la capital. Per suposat que les entitats esmentades solament deixarien els camps durant les hores que no funcionessin per a llurs socis.

Hem començat per l'atletisme, primerament perquè és la base de tots els esports, i després, perquè les seves demostracions al nostre país no han aconseguit fins ara unes marques excessives. Darrerament, però, s'han homologat actuacions gairebé imprevistes. En natació, en futbol, en tennis o en boxa, podem oferir resultats dignes de comentaris. En les proves dels 100 metres, dels 400 o dels 1.500, per exemple, no fem res d'extraordinari; en alçària, llargària, perxa o triple salt, seguim els altres a certa distància; però en el disc, pes, martell o javelina, anem força a la rerassaga dels rècords mundials.

Més tard, tal volta ja al cap d'un any, així que l'evolució esportiva de la collectivitat i els mitjans disponibles ho permetin, seguiríem amb la implantació del basket, futbol, tennis, natació i altres exercicis, amb campionats i festes adequades.

ELS IMPLACABLES DETRACTORS

Cal advertir als que asseguren que la introducció dels esports a l'escola seria una dictadura en perjudici del desenvolupament orgànic i la salut dels infants, que als centres d'ensenyament on s'hi practiquen, el mateix que l'atletisme, no és pas forçós que tots els alumnes, sense excepció, vagin a saltar, a xutar o a córrer. S'hi tiren només els que espontàniament se senten més dotats per a aquestes coses; i el altres fan comentaris en plena companyonia, els animen, discuteixen, riuen i criden. Inclús per al tendre espectador no deixen d'exercir les evolucions dels òrgans una missió profundament pedagògica.

Un altre punt sobre el qual van completament equivocats aquells senyors, és en suposar que les pràctiques esportives i atlètiques entre la mainada s'encomanen la severitat i la rigidesa que hom veu en una competició de grans, que al mestre només el preocupa la victòria, el rècord, el tenir entre les seves files individus que es distingeixin sobre els de l'escola del davant. ¡Quin disbarat! S'apunten les performances per tal que serveixin d'estímul, és cert, però sense donar-hi una importància extraordinària, sinó, més que per res, per a obtenir dades concretes sobre l'evolució de les aptituds orgàniques de l'educand.

No val a oblidar, per altra part, que totes les coses del món, per serioses que siguin, es tornen ingènues i poètiques així que els nois espontàniament les realitzen. S'adapten a la fisiologia de llur edat i a llur manera especial de veure la vida. Per a ells els esports, com els treballs manuals, com els estudis de llenguatge, com una regla de tant per cent, no són més que variants d'una mateixa cosa, que és la profunda necessitat que senten de jugar. Jugant es diverteixen, jugant aprenen, jugant es fan grans. I els mètodes d'educació més estimats entre els pedagogs de raça són precisament aquells que satisfan aquesta necessitat. L'esport, doncs, pren en mans infantils tot el caràcter d'un joc, que així és, en definitiva, com l'anomenen els adults.

Parem compte, de més a més, que ningú no ignora que la preocupació principal de la moderna pedagogia radica, sobretot, en la gran cura que posa a respectar l'ànima del noi, a concedir-li com més llibertat millor, no per a convertir-lo en home anàrquic, sinó perquè així es manifesta tal com és, amb les seves virtuts i els seus defectes, i es presta més per a l'estudi de l'educador; així hom el pot corregir sense que se'n doni compte i hom evita enganys perillosos per a tots, famílies, societat i professors. Així pot desenvolupar-se segons les exigències més íntimes de la seva persona. Doncs bé: els infants, quan no es troben sota el domini d'una immediata coacció, odien les formacions gimnàstiques de l'educació física passada de moda, rublertes d'àrida disciplina, i, per contra, senten un gran deliri pels esports, que els permeten moviments espontanis, graciosos, originals i lliures.

Aquesta passió és tan gran, que els exerceixen a la plaça, al mig del carrer, allí on troben dos metres quadrats d'espai per a rebotre-hi la pilota. I els practiquen més a tots els llocs, com més els ho prohibeixen a l'escola. Es inútil que els urbans facin complir les ordres del batlle, posant penyores als pares dels nens que juguen per les cantonades. ¿Per ventura hi ha una mestressa de casa a la qual els seus fills no hagin trencat una cadira, una peça de vaixella o un vidre? La naturalesa creadora dels cossos en creixença es revenja d'una manera o altra contra els que voldrien convertir-los en estàtues de pedra. Naturalment, hi ha un gran desavantatge en tot això. Als patis del collegi els nois serien dirigits i vigilats per persones grans; a fora, s'exposen a prendre mal i molesten a tothom.

I quant als que afirmen galdosament que els professors moderns són contraris al dinamisme esportiu, que fullegin el llibre de propaganda "Boarding Schools of the British Isles", que publica cada any la casa Whitaker and Sons, de Londres. Allí trobaran anunciades a milers d'escoles on es practiquen els esports corrents i també n'hi ha que n'indiquen d'altres, com el golf, l'equitació, la dansa, l'esgrima, el tir, la boxa, el cricket, el netball, el lacrosse i no sabem quants més, perquè no els hem llegit un per un.

PRECAUCIONS

Malgrat de tot, per a qüestions determinades convindria que l'assessoria o els professors directament, poguessin anar a consultar un metge especialista, sobre casos de nois de constitució irregular, que és de preveure que es presentarien.

En el ram de la previsió hom faria una obra extraordinàriament meritòria, si els tècnics de l'ensenyament, en collaboració amb els metges, aconseguissin determinar d'una manera científica, però fàcilment entenedora i practicable per a tothom, el quadro d'activitats esportives, en quantitat i en intensitat, que pot realitzar cada alumne, segons les seves condicions fisiològiques i anímiques, sense perjudici de les facultats investigadores de l'esperit. Parlem així perquè alguna vegada, exercint de professor en països essencialment esportius, ens hem adonat de casos de joventets en els quals els esports, si bé els havien proporcionat un cos esvelt i uns muscles resistents, per contra, els havien fos el desig de pensar en altres caires de la societat. No mostraven intel·ligència, ni tan sols capacitat d'aprendre.

Sabem que això molts ho agafaran com un argument definitiu per anar contra l'educació física. Però ja és sabut que tots els extrems fan mal. La cultura que només és intellectual, el mateix que altres professions i virtuts humanes, també ha produït i segueix produint degenerats quan se la conreua d'una manera boja i exclusiva, sense parar esment en les altres activitats de la vida.

Si que volem que consti, però, que no som partidaris de la propagació dels escacs entre els infants. Cert que no entren dins l'àrea dels esports, si més no, en el sentit transcendental i educatiu que els hem donat nosaltres. Mes a alguna petita ciutat alemanya els consideren com a matèria obligatòria de l'ensenyament primari. I això és una aberració.

Els jocs sedentaris no entusiasmen la quitxalla. Després, si algun noi s'encaterina als escacs, que és sempre per la coacció moral d'un superior, almenys en començar, la natura morbosament intellectual del joc, amb els seus problemes, obertures i variants interminables, exigeix que hi inverteixi tantes hores, que resta esgotat i no té temps ni gust per a les altres coses. Vici, mania, obsessió, formen el camí de les seves víctimes.

L'ESPARTA, COM A INSTITUCIO

Aquest projecte, amb el qual acabem el nostre "compte-rendu" sobre educació física, escoles i esports, és el d'un centre d'informació especialitzada, al servei de tothom. Domicili de l'assessoria pedagògico-esportiva, té, com a dependències particulars, una biblioteca, una hemeroteca, un arxiu fotogràfic, un museu històric i una exposició d'higiene.

La **biblioteca** posseeix, convenientment classificats, la major part dels llibres que hom ha publicat a tots els països, sobre esports, gimnàstica, cultura física i altres afers anexes.

L'arxiu fotogràfic consisteix en tura a part, en la qual hom troba quasi tots els diaris, revistes i publicacions diverses sobre els mateixos temes, que s'editen a tot arreu en diverses llengües. Tant els llibres com les revistes es presten al públic en les mateixes condicions que hom fa a totes les biblioteques.

L' **arxiu fotogràfic** consisteix en una cambra que hom utilitza per a estatjar-hi col·leccions de fotos de totes les manifestacions esportives. Allí hom hi veu, perfectament ordenades, vistes d'estadis, pistes, camps de joc, piscines, autòdroms, aeroports, hangars i tota mena d'installacions. També s'hi troben retrats i reproduccions escultòriques en miniatura, d'atletes, nedadors, futbolistes i jugadors de totes les activitats, que sobresurten ací i allà. Hi ha fotografies que són postals; d'altres, retalls de revistes; n'hi ha que són donacions especials, i d'altres, vénen de procedències distintes.

El **museu** està format per una sala amb diversos estres, vestits sobre maniquins i tota classe de material esportiu que hom ha anat usant en el món, d'ençà que els homes idearen lluites i jocs per a esplaiar-se. Les seccions més nodrides són, naturalment, la Grècia antiga i l'època contemporània.

L'exposició d'higiene conté, com a mostra per al públic, aparells de gimnàstica, cambres de bany, dutxes de diversos sistemes, waters, peces de vestir, específics reforçants i totes aquelles matèries i útils que tenen relació amb els esports i l'enfortiment dels nostres òrgans.

No cal ponderar la importància excepcional d'aquest centre informatiu. Algunes de les seves installacions, que nosaltres sapiguem, serien úniques al món. Encara un altre cop, Barcelona i Catalunya arribarien els primers. Els nois de les escoles i gran part dels ciutadans l'omplirien a les hores d'oficina. ¿Es pot imaginar una propaganda més eficaç per a la vida esportiva? Per ell ens assabentaríem, en aquests afers, de tot el que ha passat i passa a les diferents nacions. Abans d'actuar en qualsevol aspecte de les activitats humanes, la condició primordial és estar assabentat. Per ell les multituds ciutadanes, àvides de salut, germanor, cultura i modernitat, refinarien el gust, la iniciativa i la consciència esportives.

No costa gaires pessetes. Fer-ne la propaganda seria gairebé insultar les persones ilustrades. Considerem, per altra banda, que, pels serveis generals que presta, no tan sols l'Ajuntament i la Generalitat, sinó també altres corporacions, haurien de contribuir a les seves despeses.

PERE LLOBERA

BEISBOL

El proper Campionat

L'ésser aquestes les primeres ratlles que en parlar d'aquest esport surten en les columnes del nostre popular i admirat setmanari LA RAMBLA, que acull amb satisfacció tota demostració que sigui en bé de l'esport, voldria que fossin per donar, en nom de la Lliga Oficial de Base-Ball, una salutació de germanó a tots els esportius de la nostra parla i a tots els que per mitjà d'aquest periòdic s'interessin per l'esport en general.

Avui que l'esport a Catalunya i a tot arreu sobresurt a totes les altres manifestacions espectaculars, i tots lluiten per aconseguir l'honor de comptar amb més adeptes i admiradors, i que només un, aquí entre els nostres esportius predomina, els altres lluiten per fer també la seva "afició".

De tots els treballs i assumptes aprovats a l'Assemblea de delegats, sobre el vinent Campionat de Catalunya 1931, cal esmentar la formació del calendari de la primera categoria en el qual prendran part sis equips, que per la seva vàlua i historial esportiu, augurem unes fermes demostracions de beisbol, amb interessants partits.

El campionat començarà el dia 4 d'octubre amb els partits següents:

DIA 4 D'OCTUBRE
F. A. E. E. T.-F. C. Barcelona.
Catalònia-Montserratí.
C. D. Espanyol-Almendares.

DIA 11 D'OCTUBRE
F. C. Barcelona-Almendares
F. A. E. E. T.-Catalònia
Montserratí-C. D. Espanyol
Catalònia-Almendares
F. A. E. E. T.-Montserratí.

DIA 25 D'OCTUBRE
Montserratí-Almendares
F. A. E. E. T.-C. D. Espanyol
F. C. Barcelona-Catalònia

DIA 1 DE NOVEMBRE
Catalònia-C. D. Espanyol
F. C. Barcelona-Montserratí
F. A. E. E. T.-Almendares.

I així finalitzarà la primera volta del campionat; se celebraran els esmentats partits als camps del Sol de Baix, Les Corts, Estadi, Bordeta, Granja i altres. Per mitjà d'aquestes pàgines ja donarem a la publicitat el lloc i l'hora de verificar-se els dits partits.

No podem dir-ho així mateix amb els partits a celebrar-se per al Campionat de segona categoria, ja que es va acordar esperar fins al dia 26, a les deu del vespre, per l'admissió de nous equips que s'estan organitzant i aleshores formar el calendari per aquesta categoria. Suposem, doncs, que tots aquells que practiquen el dit esport i no hagin anunciat l'ingrés en aquesta Lliga a fi de poder prendre-hi part, ho faran dintre aquests dies, i enviaran el nom de l'equip i els dels jugadors que el formin, a fi de poder extendre les fitxes reglamentàries.

Dirigir-se a L. Jordà (Rambla del Centre, número 29) - Casal de Música.

BASQUETBOL

Una conversa amb el secretari de la Federació Catalana

Un dia qualsevol de la setmana. Anem caminant vers al Gimnàs del carrer de Canuda i el nostre cor s'encongeix; ¡hem fet tantes vegades el mateix camí infructuosament! Som ja davant d'uns cristalls glaçats amb unes lletres negres, i entrem. Assegut en un banc sota uns quadres amb figures de gimnastes, obirem la cara simpàtica de N'Angel Gutiérrez. Estrenytm les mans. Passem al despatx i amablement ens invita a asseure. Li exposem l'objecte de la nostra visita, desitjaríem que ens posés al corrent de quan s'efectuarà el repartiment de premis del Campionat passat, del canvi de local i de moltes altres coses. Abans no podem menys, però, de donar-li a conèixer la nostra estranyesa d'ésser la primera vegada que la nostra visita no hagi estat en va.

—Fa sols vuit dies, aproximadament, que ens hem possessionat dels càrrecs—ens diu—, i des del mateix dia no n'he deixat un sol de passar una estona aquí els vespres. Es qüestió d'esperar que si algun club té alguna cosa a consultar, d'altres de nous que desitgen conèixer condicions, assabentar-me de la correspondència rebuda, etc., sempre hi ha quelcom a fer, i puc dir que durant aquests dies he anotat ja la inscripció de dos nous clubs: L'Association des Anciennes Eleves des Ecoles Françaises i l'Atlètic Basket Club de Sant Gervasi, i he donat també informacions i condicions d'entrada a altres tres més.

Tenim intenció de fixar per al primer diumenge d'octubre la data per l'organització d'un festival per dalles.

al repartiment de les copes i me-

—¿A quin camp ho pensen fer: al Sol de Baix?

—No; jo proposaré el del Laietà S. C., puix avui dia encara és el que reuneix millors condicions, essent, també, el més cèntric.

—I del local? Teníem rumors que ja l'havien trobat.

—Sí, efectivament; però no és cosa segura, estem en tractes per trasladar-nos a un pis de la Plaça de Bonsuccés, és un bon lloc i gairebé estarem junts amb la Federació de Rugby. Allí tindrem un local solament per a nosaltres, on podrem atendre degudament tots els clubs i fixarem també un parell de dies a la setmana per estar a la disposició de totes les consultes que desitgin fer-nos, per rebre la premsa i, en fi, per donar fe de vida i palesar que existeix una Federació i no un Comitè apagat i abandonat com fins ara havíem tingut.

Una de les primeres coses que pensem fer és la d'obligar a tots els clubs que ens donin coneixement dels partits amistosos que celebrin, al mateix temps que nosaltres anotem la dita celebració, dóna lloc a què el Collegi d'Arbitres pot enviari- un dels seus membres i així els jugadors es van educant en les regles i es troben més preparats per al Campionat, puix fins ara, la majoria dels partits que s'han celebrat han estat arbitrats per propis jugadors i no és que vulgui dir que ho facin malament, però sempre és millor efectuat per un collegiat.

El Campionat pensem començar-lo puntualment per donar lloc a què després es pugui organitzar un torneig.

Nosaltres confiem treballar molt i si els clubs ens ajuden no regatejarem esforços.

Se'ns queixa, però, de l'abandonament que la premsa té pel nostre esport. A excepció de LA RAMBLA—ens diu—en cap més setmanari ni diari s'ocupen del Basketball.

La premsa hi té un paper importantíssim en el foment de l'esport, cal que ens ajudi força!

No volem molestar el nostre explícit interlocutor i cordialment tornem a encaixar.

Un cop al carrer, el nostre esperit se sent més optimista.

F. MATABOSCH

AVIACIO

Dissabte passat, a l'Aeròdrom Canudes, fou presentada l'avioneta de construcció espanyola "C. A. S. A."

Abans d'ahir tingué lloc al popular aeròdrom del mestre pilot català En Josep Canudes la presentació de l'avioneta construïda per la casa "Construcciones Aeronàuticas", de Madrid, la qual ha cedit la seva representació per Catalunya i Balears al nostre amic Canudes.

Al camp d'eviació es reuní amb tal motiu una gran gentada — ens atrevirem a dir tots o gairebé tots els aficionats a les coses de l'ire—, que palesà, una vegada més, la simpatia que hom té pels simpàtics aviadors civils catalans.

L'aparell que es presentava és veritablement excepcional, no sols per ésser completament metàllic, per la qual cosa la seva durada i solidesa augmenten notablement, sinó perquè està construït d'acord amb els més moderns procediments en matèria d'aparells de turisme, que havent d'aterrar en moltes ocasions en camps mal preparats, quan no sense cap condició, es troben sovint en condicions d'inferioritat als avions de línia, que sempre disposen de camps habilitats i compta amb elements adequats al seu servei. Una altra circumstància que reuneix l'avioneta en qüestió pel fet d'ésser metàllica fins en els seus més petits detalls és el que essent les seves peces fàcilment intercanviables, qualsevol avaria no representa una gran demora en la seva activitat.

L'avioneta de C. A. S. A. és tipus monoplà, para-sol, plegables les seves ales i sistema semicantilever. El plegat d'ales redueix de tal manera les seves dimensions que li permeten de passar per una porta de 4 metrse d'amplària i 2'50 metres d'alçària, i ocupa a l'hangar un espai no superior a 30 metres quadrats. Pesa al buit 450 quilos; va equipada amb un motor Gipsy 85 CV, i té un radi d'acció de 900 quilòmetres.

Amb les primes recentment concedides per l'Estat espanyol als aparells de construcció nacional i amb motor també nacional, resulta molt avantatjosa.

Presenciaren les proves oficials de l'aparell representacions de diversos centres aeronàutics, entre els quals recordem el senyor Josep León de La Rocha, director de l'Aeròdrom de l'Aeronàtica del Prat; els oficials pilots senyors J. M. Calvar, Lluís Osorio i Antoni Guitián; En Manuel Màrquez i N'Antoni Armanguer, de l'Aero Club de Catalunya; N'Alfred Domènech, de l'Aeronàutic Club; En Marian Foyé, de "Palestra"; D. A. Puig, de P. Aeronàutica de Sant Andreu; N'Oscar Stahel, de l'Aero Club Barcelona; els pilots civils senyors Ricard Xuclà, Carreres, Ferret i diversos alumnes de l'Escola Canudes, sota el control del pilot En Josep Canudes.

El primer vol l'efectuà el pilot senyor Xuclà, amb la seva peculiar destresa, i causaren magnífic efecte la seva sèrie d'acrobàcies, d'impecable estil; seguí el pilot militar senyor Calvar, que dibuixà diverses "fulles" en l'aire; a continuació volà també el pilot militar senyor Guitián, que evidencià el que en matèria de "ralenti" pot donar l'avió. Tots foren felicitats. La festa acabà portant En Canudes pels aires les gentils senyoretes Màrquez, ampliant les seves bondats amb uns vols dedicats als que anaren a l'aeròdrom en qualitat d'informadors.

Acabada la festa, a l'hangar s'oferí un lonx a la concurrència, i es feren vots perquè les avionetes nacionals tinguin el merescut èxit.

No cal dir el molt que ens complaurà veure com el nostre amic — ajudat dels seus companys — assoleix un gran èxit de venda, per tal que l'aviació — en el que fa referència a l'esport i al turisme — es posi a la nostra ciutat a l'alçària que li correspon.

A. F.

PRINCIPIS

I

Vist el ràpid increment que pren el rugby, amb l'augment considerable de clubs i per tant de jugadors, i plenament convençuts de la necessitat d'orientar a aquests novells jugadors, he mcregut que els seria molt útil i del seu gust algunes observacions i explicacions de la finalitat de cada jugador, perquè el conjunt d'un equip rendeixi el màximum possible.

Amb la bona intenció d'ensenyar als que han començat a practicar el rugby i als que ja fa temps que el practiquen, però que no han aconseguit defençar suficientment el seu lloc, a pesar de l'esforç i la constància que hi han posat, precisament per la falta de coneixements teòrics, avui donarem començ a una sèrie d'explicacions referents al joc que ha de fer cada jugador component d'un equip.

Primerament direm que per jugar a rugby i ésser un bon jugador no és necessari ni avantatjós ésser alt i gros, com molt sovint se sent a dir. Les millors qualitats d'un jugador són: agilitat, sang freda, rapidesa, resistència i sobretot intel·ligència.

El pitjor mal que pot tenir un jugador és ésser individualista, car per anar a cercar una possible glòria personal exposa a tots moments la victòria de l'equip.

Les qualitats necessàries a un jugador de rugby, a part de les que ja hem dit, són diferents segons el lloc que ocupa en l'equip; per exemple: les qualitats que ha de reunir un "arrière" són diferents de les que exigeix el jugar de davanter; quinze bons davanters no faran mai un bon equip. Es necessari, com hem dit, que cada un d'ells s'emmotlli a les conveniències del lloc que ocupa.

Començarem per explicar, en termes generals, les qualitats que ha de reunir cada jugador component d'un bon equip, i després estudiarem més detingudament el seu joc.

L'"arrière" ha de tenir bon xut, tant en direcció com en llargària, seguretat d'agafar la pilota i sobretot saber placar.

Els tres-quarts han d'ésser molt ràpids, saber aturar amb seguretat l'adversari, xut fort i sobretot no dubtar mai en començar una jugada. Els tres-quarts han de cercar amb rapidesa el lloc fluix de l'equip adversari, des del començament o en una jugada determinada.

El mig-obertura podríem dir que ha d'ésser un tres-quarts, amb tota la perfecció possible, ja que ha d'ésser l'ànima de l'atac i la unió entre la davantera i els tres-quarts.

El mig de melée ha d'ésser àgil i tenir molta precisió en passar la pilota.

Les qualitats generals d'un bon davanter són: bon pes, rapidesa i dominar el dribling. Si ens fixem en el lloc que ha d'ocupar cada davanter a la melée, les qualitats que ha de reunir són més variades.

La primera línia necessita dos jugadors forts i de pes per "piliers" i un "taloneur" amb els peus molt deseixits, capaç de treure ràpidament la pilota amb els talons.

La segona línia l'han de formar dos homes forts, car és sobre d'ells que s'aguanta la melée. Aquesta línia, si actua a temps, farà guanyar la pilota als seus.

Darrerament la tercera línia exigeix tres bons jugadors tres-quarts durant el joc obert; a més han de placar segurs, car pràcticament formen la primera línia de la defensa; també han d'ésser bons dribladors.

L'"arrière" és la darrera defensa. Ha d'ésser fort, tenir un bon placatge i un bon xut.

El primer que ha de fer en arribar al camp és fixar-se en la direcció i la força del vent i els defectes, fins els més insignificants, del terreny. Els deu primers minuts serà convenient que es colloqui més enrera que de costum, fins que conegui la força del xut dels adversaris; cal tenir en compte que és més fàcil córrer endavant que no haver de recular. Sempre ha d'agafar la pilota abans que arribi a terra, car amb una pilota oval mai no es podrà saber amb seguretat on anirà després de votar.

Quan es faci amb la pilota ha de córrer, per procurar posar en joc els seus companys, i en cas de no poder, per interposició d'algun adversari o per un altre motiu, haurà de cercar la "touche", ajudant així a avançar els seus companys i cansant els adversaris.

L'"arrière" s'ha de posar en general darrera la mélée, o una mica decantat, davant del mig d'obertura contrari i vigilant-lo molt, ja que és l'ànima de l'atac. Quan vulgui aturar un driblinc, val més que corri cap al jugador que ataca a què l'esperi, puix que aleshores li serà més difícil de calcular les distàncies; mai, sota cap pretext, ha de dubtar a placar i a llançar-se sobre el driblinc.

Per ésser en general l'"arrière" el darrer home que intenta aturar les avançades contràries, ha d'ésser un jugador d'experiència i decidit.

La setmana que ve continuarem amb les altres línies que componen l'equip.

MEN

LUTEPHON

El millor aparell de ràdio

Funciona sense antena i enxufat directe a la corrent

Facilitats en el pagament

ESTABLIMENTS LUTETIA

Casp, 22 - Telèfon 14372 - Barcelona

Ptes. 495